

Cunoaște-l pe Profetul tău

Aceasta este o carte despre Mohammed, Profetul islamului (ﷺ). Vorbește despre caracterul lui, principiile sale, compasiunea, răbdarea, iubirea... și ne ajută să îl cunoaștem și să îl iubim. Este necesară cunoașterea pentru a simți iubirea.

<https://islamhouse.com/2810543>

- [Cunoaște-l pe Profetul tău](#)
  - [Prefață](#)
  - [Introducere](#)
  - [Cronologie](#)
  - [Începutul calendarului Hijri\[7\]](#)
  - [de Yusuf Estes](#)

- Mohammed (ﷺ) de la A la Z
- O scurtă istorie a Profetului (ﷺ)
- de Jennifer Moore
  - O scurtă istorie a Profetului (ﷺ)
- O cartă a drepturilor pentru toate timpurile
- de Salāh As-Sawi
  - O cartă a drepturilor pentru toate timpurile
  - Autoritatea Shari‘ei[27]
  - Drepturile omului
  - O declarație universală
  - Dreptul la viață, proprietate și onoare
  - Sanctitatea vieții
  - Protejarea nemusulmanilor

- Regulile unui război permis
- Protejarea bunurilor personale
- Nicio înșelăciune în tratate
- Scopurile Shari‘ei
- Încetați toate practicile greșite
- Regula Legii și a drepturilor
- Abolirea răzbunării sângelui și a camătei
- Bunătatea și dreptatea față de femei
- Femeile musulmane în știință
- Drepturi și îndatoriri reciproce

- A practica înainte de a predica
- Concluzie
- Drepturile Profetului (ﷺ)
- de Umm ‘Abd Ar-Rahman Hirschfelder
  - Drepturile Profetului (ﷺ)
    - Primul drept: a-l crede și a crede în el (ﷺ)
    - Al doilea drept: a i se supune
    - Al treilea drept: a-l urma
    - Al patrulea drept: a-l iubi
    - Al cincilea drept: a-l respecta

- Al șaselea drept: a judeca în conformitate cu Shari‘ah lui
- Al șaptelea drept: a-i trimite salāh și salām
- Al optulea drept: a evita inovațiile în ceea ce privește religia, în special cele care au legătură cu Profetul (ﷺ)
- Bid‘ah în divinizarea lui
- Bid‘ah prin istigatha[46]:
- Bid‘ah prin tawassul:
- Bid‘ah prin shafa’ah[48]:

- Bid‘ah prin intermediul sărbătorilor
- Cunoaște-l pe Profetul tău (ﷺ)
- de Jasim Al-Mutawwa
  - Cunoaște-l pe Profetul tău (ﷺ)
    - Descendența lui (ﷺ)
    - Conceperea lui
    - Nașterea lui
    - Moașa lui
    - Numele lui
    - Doicile lui
    - Moartea tatălui său
    - Moartea mamei sale
    - Descrierea fizică
    - Copiii săi

- Câteva dintre miracolele sale
- Modul în care Allah Preaînaltul l-a onorat în această lume
- Modul în care Allah Preaînaltul îl va onora în Viața de Apoi
- El (ﷺ) a fost lăudat de către Allah Preaînaltul
- Câteva dintre trăsăturile sale
- Exemple ale umorului său
- Credința în el (ﷺ) și răsplata pentru iubirea față de el (ﷺ)
- Urmașii companionilor și dragostea lor față de el (ﷺ)

- Semne ale buneii-cuviințe și ale dragostei
- A trimite pacea și binecuvântarea lui Allah asupra lui
  - 1. Semnificația
  - 2. Forma
  - 3. Timpul potrivit
  - 4. Răsplata pentru ruga pentru Profet (ﷺ)
- A încasa un glonț pentru el (ﷺ)
- de Ibrāhīm Babelli
  - A încasa un glonț pentru el
- Dincolo de boicot
- de Hayat Al-Yaqut
  - Dincolo de boicot
- A-l iubi înseamnă a-l urma
- de Ekram Haque

- A-l iubi înseamnă a-l urma
- Postfață

Cunoaște-l pe Profetul tău

În numele lui Allah Ar-Rahman
(Preamilostivul), Ar-Rahīm (Prea
Îndurătorul)

Prefață

Imaginează-ți că ești la lucru, într-un magazin sau în autobuz și auzi niște străini vorbind de rău pe cineva pe care nu-l cunoști. Ce faci? Nimic?

Sau că ești la lucru, într-un magazin sau în autobuz și auzi niște străini vorbind de rău pe cineva drag, așa cum sunt mama ta, tatăl tău, soțul tău, soția

ta. Ce faci? Îl aperi? Lămurești lucrurile și pretinzi scuze, chiar și cu riscul unui scandal?

De ce? Fiindcă ne dorim „respect”? Sau fiindcă, indiferent dacă au dreptate sau nu, nimeni nu are dreptul să vorbească astfel despre familia noastră? Ori fiindcă știm că lucrurile care s-au spus nu sunt adevărate și faptul că știm adevărul despre ei ne face să îi iubim și să riscăm totul apărându-i?

Sau imaginează-ți scenariul următor: ești la lucru, într-un magazin sau în autobuz și auzi niște străini vorbindu-l de rău pe Profetul Mohammed (ﷺ)[1]. Ce faci?

În mod direct și indirect, Profetul nostru (ﷺ) este calomniat zilnic, la lucru, în magazine și în autobuze. Este calomniat de către mass-media, politicieni, străini și chiar de către familiile noastre, dar cum reacționăm atunci când el (ﷺ) este ținta acestor minciuni? Reacționăm într-un mod violent sau nu spunem nimic?

Din păcate, ambele. Acționăm astfel fiindcă el (ﷺ) este un străin pentru noi. Susținem că îl iubim, dar comportamentul nostru contrazice ceea ce spunem. Nu știm nimic sau știm prea puțin despre cine a fost, ce a susținut, ce a predicat sau cum a reacționat în situații asemănătoare celor pe care le înfruntăm astăzi.

Atunci, cum ar putea iubirea noastră să fie adevărată?

Primii musulmani au fost atrași de islam pentru că au fost atrași de Profetul islamului (ﷺ). Aceștia au crescut cu el (ﷺ), au știut totul despre el (ﷺ) și, fiindcă l-au cunoscut, l-au iubit, au renunțat la tot pentru el și și-au trăit viețile urmând exemplul său.

Dacă susținem că îl iubim pe Profetul Mohammed (ﷺ), atunci ar trebui să îl cunoaștem. Poate că, atunci când vom reuși aceasta, îl vom iubi mai mult decât pe mamele noastre, tații noștri, soții noștri sau soțiile noastre. Poate îl vom iubi mai mult decât pe noi înșine

– și, dacă vom face aceasta, atunci vom crede cu adevărat.

Și acesta, dragi frați și surori, este subiectul acestei cărți.

Este o carte despre Mohammed, Profetul islamului (ﷺ). Vorbește despre caracterul lui, principiile sale, compasiunea, răbdarea, iubirea... și ne ajută să îl cunoaștem și să îl iubim.

Este necesară cunoașterea pentru a simți iubirea.

Introducere

Această carte vorbește despre faptul că doar cunoscându-l pe Profet (ﷺ) îl

putem iubi. Și doar atunci când îl vom cunoaște și îl vom iubi vom putea să le spunem și altora adevărul despre Profetul islamului (ﷺ). Această carte este o adaptare a unor articole publicate anterior în revistele Al-Jumu'ah și I-MAG.

Începem cu Yusuf Estes, **care adresează o întrebare simplă:** „Cine este Profetul Islamului (ﷺ)?” El răspunde la întrebare cu o listă compusă din ceea ce au spus cei care l-au cunoscut.

În continuare, Jennifer Moore prezintă pe scurt istoria Profetului (ﷺ). Ea ne vorbește despre copilăria sa timpurie, despre groaza pe care a simțit-o atunci

când a primit prima Revelație, despre încercările, provocările și persecuția la care a fost supus atunci când i-a chemat pe alții la adorarea lui Allah Preaînaltul, precum și despre stabilirea unei societăți bazate pe dreptate.

Salāh As-Sawi continuă cu ceea ce el numește „O carte a drepturilor pentru toate timpurile”: Predica de Adio a Profetului (ﷺ). El ne spune că Predica este un cod de conduită pentru națiunea musulmană și o folosește pentru a ne da câteva detalii despre acest lider măreț care a iradiat smerenie, grijă și bunătate în toate timpurile.

Cu toții avem drepturi, care ne-au fost acordate de către Allah Preaînaltul, iar Profetul Său (ﷺ) nu este o excepție.

Umm ‘Abd Ar-Rahman Hirschfelder schițează drepturile Profetului (ﷺ) și ne explică modalitatea corectă de a i le acorda, dar în același timp ne avertizează cu privire la pericolele exagerării acestora.

Jasim Al-Mutawwa recurge la biografia Profetului (ﷺ) și, prin informații detaliate care cuprind majoritatea aspectelor vieții sale, ne cere să ne verificăm credința în el (ﷺ). Ne spune că cheia către iubire și către revitalizarea credinței noastre este cunoașterea Profetului (ﷺ).

Restul cărții se concentrează mai mult asupra contemporanității. Ibrāhīm Babelli s-a întrebat pentru cine ar încasa un glonț și a realizat că acest concept explică de ce musulmanii reacționează așa cum o fac atunci când Profetul islamului (ﷺ) este insultat sau calomniat.

În Dincolo de boicot, Hayat Al-Yaqut întoarce armele împotriva noastră. Ea întreabă dacă nu cumva motivul pentru care oamenii îl insultă pe Profet (ﷺ) este acela că ei consideră că purtarea noastră ca adepți ai săi reflectă personalitatea și învățăturile sale. Ea ne încurajează să învățăm despre el (ﷺ), să îl iubim, să îl imităm și să le vorbim și altora despre el (ﷺ).

În partea finală a cărții, Ekram Haque accentuează faptul că a-l iubi pe Profet (ﷺ) înseamnă a-l urma. El compară modul în care a reacționat acesta (ﷺ) în fața încercărilor și a persecuțiilor cu modul în care reacționăm noi la insultele împotriva Profetului (ﷺ) și se întrebă dacă nu ar deveni evidente anumite binecuvântări ascunse în cazul în care ne-am schimba comportamentul și am încerca să practicăm ceea ce ne-a învățat Profetul (ﷺ).

Fie ca Allah să ne deschidă mințile și inimile pentru a-l cunoaște și a-l iubi cu adevărat!

Cronologie

An Eveniment

- 569 Moartea tatălui său
e.n.
- 570 S-a născut Mohammed (ﷺ)
e.n.
- 576 Moartea mamei sale
e.n.
- 578 Moartea bunicului patern și al
e.n. tutorului său
- 582 Prima călătorie alături de Abu
e.n. Tālib (unchiul și tutorele său) într-
o caravană comercială
- 584 Prima experiență militară în lupta
e.n. de la Fijār[2]
- 588 Prima experiență politică în
e.n. formarea alianței Al-Fudhul[3]
- 590 Prima călătorie de afaceri ca lider

e.n. al caravanei comerciale a Khadijei
(Allah să fie mulțumit de ea!)

595 Căsătoria cu Khadijah (Allah să
e.n. fie mulțumit de ea!)

Reconstrucția

605 sanctuarului Ka'bah[4] și
e.n. restaurarea lui Al-Hajar al-
Aswad[5]

610 Revelația divină și începutul
e.n. islamului

613 Universalitatea islamului
e.n. poruncită de Allah Preaînaltul

615 Primul grup de refugiați
e.n. musulmani părăsește Mecca,
îndreptându-se către Abisinia

617 Asediul Profetului (ﷺ) și al celor
e.n. care îl urmau și boicotul complet

620 Sfârșitul boicotului și al asediului
e.n.

620 Moartea Khadijei (Allah să fie
e.n. mulțumit de ea!) și a lui Abu
Tālib

620 Vizita la Tā'if pentru a îi convinge
e.n. pe oamenii săi să accepte islamul

Călătoria nocturnă la moscheea
Al-Aqsa din Ierusalim și

621 ascensiunea la Ceruri. Cele cinci
e.n. rugăciuni zilnice au fost poruncite
în timpul acestei călătorii
nocturne.

623 Emigrarea la Medina [6]
e.n.

Începutul calendarului Hijri [7]

Anul		Evenimentul
1	623	Emigrarea la Medina
Hijri	e.n.	
2	624	Schimbarea qiblei [8] de la
Hijri	e.n.	Al-Aqsa [9] la Al-Ka‘bah
2	624	Poruncirea siyam-ului [10]
Hijri	e.n	
2	624	Bătălia de la Badr [11]
Hijri	e.n	
2	624	Poruncirea zakāt-ului [12]
Hijri	e.n	
3	625	Bătălia de la Uhud [13]
Hijri	e.n	
5	627	Bătălia de la Al-
Hijri	e.n	Khandaq [14]
5	627	Poruncirea Hajj-ului
Hijri	e.n	

- 6 628 Semnarea tratatului de la
Hijri e.n Al-Hudaybiyah[\[15\]](#)
- 7 629 Corespondența cu regii și
Hijri e.n suveranii
- 7 629 Bătălia finală cu locuitorii
Hijri e.n evrei ai Arabiei în Khaybar
- 7 629 Reîntoarcerea refugiaților
Hijri e.n musulmani în Abisinia
- 8 630 Prima bătălie dintre
Hijri e.n musulmani și Imperiul
Roman la Mu'tah
- 8 630 Eliberarea orașului Mecca
Hijri e.n
- 8 630 Bătăliile de la Hunayn și
Hijri e.n Tā'if
- 9 631 A doua întâlnire dintre
Hijri e.n musulmani și Imperiul

Roman la Tabūk

- 9 631 Primul Hajj după eliberarea
Hijri e.n oraşului Mecca
- 10 632
Hijri e.n Pelerinajul de Adio
- 11 633
Hijri e.n Moartea Profetului (ﷺ)

Mohammed (ﷺ) de la A la Z

de Yusuf Estes

Mulți oameni din ziua de azi discută despre Profetul Mohammed (ﷺ). Cine a fost el (ﷺ), mai exact? Ce a predicat? De ce a fost el (ﷺ) atât de iubit de unii și atât de urât de alții? A trăit în conformitate cu ceea ce predica? Era un om sfânt? A fost un Profet al lui

Allah Preaînaltul? Care este adevărul despre acest om?

Yusuf Estes ne spune, într-o abordare pedagogică simplă, cine a fost Profetul islamului (ﷺ). Apoi, după citarea unor intelectuali și a unor lideri nemusulmani, el întreabă „dacă toate aceste afirmații extraordinare, revoluționare și uimitoare, **despre acest bărbat ar putea fi adevărate**” și ne lasă cu o întrebare provocatoare: „Ce ar fi dacă totul este adevărat?”

Mohammed (ﷺ) de la A la Z

În continuare, vom enumera faptele așa cum au fost relatate de mii de oameni,

dintre care mulți l-au cunoscut personal pe Profet (ﷺ):

- el (ﷺ) s-a născut în tribul nobil Quraiș, fiind un descendent al liderilor din Mecca.
- el (ﷺ) nu a căzut niciodată în practica comună a tribului său, aceea de a adora statui, idoli sau alți „dumnezei” făcuți de mâna omului.
- el (ﷺ) a crezut că Dumnezeu (Allah în limba arabă) era cu adevărat un Dumnezeu Unic și, ca atare, acest Dumnezeu trebuia să fie adorat Singur, fără alți „dumnezei” alături de El.

- el (ﷺ) a îndeplinit Poruncile lui Allah Preaînaltul, la fel ca Profeții dinaintea lui (Pacea fie asupra lor!).
- el (ﷺ) a interzis camăta și dobânda pe banii de împrumut, la fel cum Isus (Pacea fie asupra lui!) a făcut-o cu câteva secole înaintea lui.
- el (ﷺ) nu a jucat niciodată jocuri de noroc și nici nu le-a permis acest lucru altora.
- el (ﷺ) nu a băut niciodată alcool, chiar dacă era ceva obișnuit printre oamenii din timpul și locul său.

- el (ﷺ) nu s-a implicat niciodată în bârfe și obișnuia să stea departe de orice era legat de acestea.
- el (ﷺ) a predicat că Isus (Pacea fie asupra sa!) s-a născut în mod miraculos și că Maria (Pacea fie asupra ei!) a fost una dintre cele mai bune creații ale lui Allah Preaînaltul.
- el (ﷺ) a poruncit plata carității către săraci și a fost protectorul văduvelor, al orfanilor și al călătorilor.
- el (ﷺ) le-a poruncit oamenilor să păstreze și să onoreze legăturile de rudenie și a restaurat relațiile dintre membrii familiei.

➤ el (ﷺ) le-a cerut adeptilor săi să se angajeze numai în relații permise de căsătorie cu femeile și a interzis relațiile sexuale în afara căsătoriei din Porunca lui Allah Preaînaltul.

➤ el (ﷺ) a insistat în a li se da femeilor drepturile lor, zestrea, moștenirea și proprietățile de drept.

Răbdarea lui și atitudinea umilă au fost exemplare și toți cei care l-au cunoscut au trebuit să recunoască aceste virtuți:

- Mohammed (ﷺ) niciodată nu a mințit, nu a rupt un legământ și nu a făcut o mărturie mincinoasă; el (ﷺ) a fost renumit în toate triburile din Mecca și a fost cunoscut sub numele

de „al-amin”, care înseamnă „cel demn de încredere”.

- el (ﷺ) a interzis orice tip de ucidere până când ordinele cu privire la represalii au venit de la Allah Preaînaltul. Chiar și atunci, limitele au fost clar precizate și numai cei implicați în luptă activă împotriva musulmanilor sau a islamului puteau fi combătuți în luptă, iar acest lucru era permis numai în conformitate cu regulile foarte stricte prevăzute de Allah Preaînaltul.

- sclavii erau ceva obișnuit în acele timpuri pentru toate națiunile și triburile. Islamul a fost cel care a încurajat eliberarea sclavilor, fiind

promisă o răsplată măreață de la Allah Preaînaltul celor care făceau acest lucru. Profetul Mohammed (ﷺ) a dat exemplu prin eliberarea sclavilor și prin încurajarea tuturor adeptilor săi de a face același lucru.

- blestemul și invocarea răului au fost trimise asupra Profetului (ﷺ) de către dușmanii săi, în timp ce el (ﷺ) se ruga pentru călăuzirea lor. Un exemplu clasic este cel al călătoriei sale la At-Tā'if, unde liderii nici nu au vrut să-l audă, nici să-i ofere curtoazia normală pe care el (ﷺ) o ceruse, punându-i în schimb pe copiii de pe stradă pe urmele lui, care au aruncat cu pietre în el (ﷺ) până când corpul său a sângerat atât de mult, încât sângele i-a umplut

sandalele. Îngerul Gabriel (Pacea fie asupra sa!) i-a oferit opțiunea răzbunării; și, dacă el (ﷺ) ar fi dat porunca, Allah Cel Atotputernic ar fi făcut ca munții din jur să cadă peste ei, distrugându-i pe toți. În loc să îi blesteme sau să ceară distrugerea lor, s-a rugat pentru ca aceștia să fie călăuziți să Îl adore pe Domnul lor Cel Unic, fără să Îi atribuie parteneri.

- Profetul Mohammed (ﷺ) i-a învățat pe adepții săi să creadă în Dumnezeuul lui Adam, al lui Noe, Avraam, Iacob, Moise, David, Solomon și Isus (Pacea fie asupra lor!) și în ei toți ca Profeti adevărați, Mesageri și robi ai lui Allah Cel Atotputernic.

- de asemenea, el (ﷺ) i-a învățat pe adepții săi că Torah (Vechiul Testament), Zabur (Psalmii) și Injil (Evanghelia) provin din aceeași sursă ca și Nobilul Coran, toate provenind de la Allah Preaînaltul.

Despre Profetul Mohammed (ﷺ) s-a scris mai mult decât despre oricare altă persoană de pe Pământ. El (ﷺ) a fost lăudat foarte mult de-a lungul secolelor chiar și de către nemusulmani celebri. Unul dintre primele exemple pe care le vom cita (cu privire la Mohammed - ﷺ) face parte din „Enciclopedia Britannica”:

„(...) o mulțime de detalii din surse timpurii arată că el a fost un om cinstit

și drept, care a câștigat respectul și loialitatea altora care au fost, de asemenea, oameni cinstiți și dreپți (...)” (vol. 12)

Un alt omagiu impresionant adus lui Mohammed (ﷺ) găsim în lucrarea monumentală a lui Michael H. Hart, „Cei 100 - topul celor mai influente persoane din istorie”. El susține că persoana cea mai influentă din istorie a fost Mohammed (ﷺ), iar Isus (Pacea fie asupra sa!), a treia. **Citiți cuvintele sale concrete:**

„Alegerea mea de a-l plasa pe Mohammed în fruntea listei celor mai influente persoane îi poate surprinde pe unii cititori și poate fi pusă sub

semnul întrebării de către alții, dar el a fost singurul om din istorie care a excelat atât pe plan religios, cât și laic.” (Michael H. Hart, „Ceii 100 - topul celor mai influente persoane din istorie”, New York: Hart Publishing Company Inc. 1978, pagina 33)

George Bernard Shaw, un scriitor celebru nemusulman, a spus:

„(...) ar trebui să fie numit mântuitorul omenirii. Eu cred că, dacă un om ca el și-ar asuma conducerea lumii moderne, ar reuși să rezolve problemele sale într-un mod care ar aduce pacea și fericirea atât de necesare.” („Islamul autentic”, Singapore, volumul 1, numărul 8, 1936)

Mahatma Gandhi a spus în „Tânăra Indie”, vorbind despre caracterul lui Mohammed (ﷺ):

„Am vrut să îl cunosc pe cel care deține astăzi o putere incontestabilă peste inimile a milioane de oameni (...) și m-am convins că nu a fost sabia cea care a ajutat islamul să ajungă atât de departe. Au fost simplitatea și modestia Profetului, îndeplinirea scrupuloasă a promisiunilor sale, devotamentul său intens față de prietenii și de adepții lui, curajul lui și încrederea absolută în Dumnezeu și în propria misiune. Acestea și nu sabia i-au deschis toate drumurile și l-au ajutat să depășească toate obstacolele. Când am închis cel de al doilea volum (din

biografia Profetului) mi-a părut rău că nu am avut să citesc mai mult despre această viață măreață.”

Mohammed (ﷺ) nu a fost decât o ființă umană, dar a fost un om cu o misiune nobilă, menită să aducă omenirea la adorarea Unicului și a Singurului Dumnezeu și să o învețe calea spre o viață cinstită și dreaptă, în conformitate cu Poruncile Lui. El (ﷺ) s-a descris mereu pe sine ca fiind „Robul și Mesagerul lui Allah” și, într-adevăr, fiecare acțiune a sa a demonstrat acest lucru.

Profesorul și orientalistul danez Hurgronje a spus:

„Societatea Națiunilor fondată de Profetul islamului a pus accentul pe principiul unității internaționale și a fraternității umane, arătând calea altor națiuni (...) adevărul este că nicio națiune a lumii nu poate prezenta ceva asemănător cu ceea ce a făcut islamul în vederea fondării Societății Națiunilor.”

Oamenii nu ezită să le ridice la rang de divinitate și chiar să le considere „dumnezei” pe alte persoane ale căror vieți și misiuni s-au pierdut în legendă. Din punct de vedere istoric, niciuna dintre aceste legende nu a realizat nici măcar o parte din ceea ce a realizat Mohammed (ﷺ). Toată străduința lui a avut scopul de a aduce întreaga

omenire la adorarea Singurului Dumnezeu și de a perfecționa caracterul moral. Nici Mohammed (ﷺ) și nici adepții săi nu au susținut în niciun moment că el (ﷺ) a fost un fiu al lui Dumnezeu, Dumnezeu întrupat sau un om cu calități divine, ci el (ﷺ) a fost întotdeauna și continuă să fie și astăzi considerat ca fiind doar un Mesager ales de Allah Preaînaltul.

Astăzi, după mai bine de paisprezece secole, viața și învățăturile Profetului Mohammed (ﷺ) au supraviețuit fără nici cea mai mică pierdere sau modificare. Acestea oferă aceeași speranță nemuritoare pentru tratarea multor boli ale omenirii, la fel ca atunci când el (ﷺ) era în viață. Aceasta

nu este o pretindere a adeptilor lui Mohammed (ﷺ), ci concluzia inevitabilă impusă de istoria critică și imparțială.

Acum rămâne la latitudinea noastră - ca ființe umane cu o gândire rațională - să ne întrebăm dacă aceste afirmații extraordinare, revoluționare și uimitoare făcute despre acest om ar putea să fie adevărate.

Ce ar fi dacă totul este adevărat?

O scurtă istorie a Profetului (ﷺ)

de Jennifer Moore

Este important ca toți oamenii să îl cunoască pe Profetul Mohammed (ﷺ),

pentru că el (ﷺ) a fost trimis tuturor oamenilor. Jennifer Moore îl prezintă cititorilor pe Profet (ﷺ) oferind un rezumat al vieții lui ca Mesager.

Al-Amin (ﷺ), o poreclă dată lui de către păgânii din Mecca, a fost însărcinat de Allah Preaînaltul să „...transmită Mesajul universal întregii omeniri.” Moore ne spune că misiunea lui a durat 23 de ani și s-a terminat cu transformarea completă a societății lipsite de însemnătate și pline de dușmănie din Medina într-un „...sistem avansat și drept din punct de vedere politic, legal, economic și social.”

O scurtă istorie a Profetului (ﷺ)

Totul a început în anul 610 e.n. cu câțiva indivizi curajoși, din diverse triburi și diferiți din punct de vedere al statutului și genului, care se întâlneau în secret pe străzile din Mecca pentru a-l întâlni pe bărbatul cunoscut drept Al-Amin (ﷺ). Unul câte unul se duceau precum niște umbre în lumina Lunii, sperând să nu fie văzuți și reclamați liderilor puternici ai orașului. Erau dispuși să sacrifice totul, cultura, familiile lor și chiar și viețile proprii, de dragul adorării Singurului Dumnezeu adevărat.

Al-Amin (ﷺ) le-a cerut să renunțe la religia păgână a strămoșilor lor și să accepte monoteismul pur. Bărbatul în vârstă de 40 de ani, al cărui nume era

Mohammed (ﷺ), a susținut că Dumnezeu îi consideră pe toți oamenii, bărbați și femei, liberi și sclavi, **ca fiind egali**: un mesaj care, într-o perioadă scurtă de două decenii, avea să aducă pacea în Peninsula Arabă, care era scuturată de războaie, și dincolo de granițele acesteia; un mesaj care interzice feudalismul tribal și corupția, un mesaj care a ajuns să fie cunoscut drept „islam”, chemarea la devotamentul și supunerea doar față de Dumnezeu.

Profeția lui Mohammed (ﷺ) a fost similară cu cea a Profetilor anteriori lui, inclusiv Avram, Moise, David, Isus și mulți alții (**Pacea fie asupra lor!**). Fiind orfan de la vârsta de 6 ani,

el (ﷺ) a crescut ca un individ simplu și pios. Era cunoscut ca fiind drept și onest, primind porecla de Al-Amin cu ani înainte de primi Profetia.

El (ﷺ) disprețuia nedreptatea pe care o vedea în societatea din Mecca și, pe când era tânăr, a ajutat la formarea unei alianțe, numite „Hilf [\[16\]](#) Al-Fudhul”, pentru a ajuta la respectarea drepturilor celor săraci și asupriți. Era deranjat de multitudinea idolilor și a actelor păgâne care îi dominau poporul. Mecca găzduia 360 de idoli, iar rezidenții orașului li se rugau zilnic. Pentru cineva cu un caracter moral înalt, trebuie să fi fost un loc dificil și derutant. Profetul Mohammed (ﷺ) obișnuia să meargă pe dealurile

dimprejurul Meccăi pentru a medita, petrecând acolo zile întregi.

În timpul uneia dintre aceste perioade, pe când se afla într-o peșteră de pe muntele Hirā' [17], Allah Preaînaltul i-a trimis prima Revelație lui Mohammed (ﷺ). El (ﷺ) a devenit astfel ultimul Mesager al lui Allah, însărcinat cu transmiterea Mesajului universal. Îngerul Gabriel (Pacea fie asupra sa!) s-a dus la Mohammed (ﷺ) și i-a **poruncit:** „Citește!” Mohammed (ﷺ), îngrozit, i-a **răspuns:** „Nu știu să citesc.”, pentru că el (ﷺ) nu știa nici să scrie, nici să citească, deoarece știința de carte în locul în care trăia era ceva rar. Îngerul (pacea fie asupra sa!) l-a strâns din nou cu putere, după care i-a

dat drumul și a repetat comanda:

„Citește!” Mohammed (ﷺ) a răspuns din nou la fel, iar îngerul (Pacea fie asupra sa!) l-a strâns din nou cu putere până când Mohammed (ﷺ) a crezut că nu va mai rezista, iar când l-a eliberat i-a spus: „Citește!” Când Mohammed (ﷺ) a răspuns încă o dată că nu știe să citească, îngerul (Pacea fie asupra sa!) l-a apăsăat și mai puternic în același mod. Apoi, l-a eliberat și i-a transmis prima dintre Revelațiile de la Allah Preaînaltul:

„Citește! În Numele Domnului tău Care a creat (tot ceea ce există). ~ El l-a creat pe om din ‘alaq (cheag de sânge atârnat). ~ Citește! Și Domnul tău este

Cel mai Generos.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 96:1-3]

Îngrozit de ceea ce experimentase, Mohammed (ﷺ) a căutat consolare la soția sa, Khadijah (Allah să fie mulțumit de ea!), care l-a asigurat că, datorită faptului că era bun, generos și drept, Allah nu i-ar face rău.

Timp de 23 de ani, Revelația a continuat să vină. Versetele alcătuiesc Nobilul Coran, iar Mohammed (ﷺ) și credincioșii le-au învățat pe de rost, fiind desemnați de asemenea scribi pentru a înregistra versetele pe pergamente și oase.

Prosperul oraș Mecca îl considera pe Mohammed (ﷺ) a fi o mare amenințare; economia lor puternică depindea de comerțul triburilor care veneau să se roage la multitudinea de idoli din Mecca. Observând răspândirea islamului, liderii orașului l-au chemat pe Mohammed (ﷺ) și i-au oferit toată averea sau puterea pe care și le putea dori, pentru a renunța la chemarea oamenilor la islam. La această ofertă, care i-a fost transmisă de către unchiul său, Mohammed (ﷺ) a răspuns:

„O, unchiule! Jur pe Numele lui Allah că dacă mi-ar pune Soarele în mâna dreaptă și Luna în mâna stângă ca să renunț la acest lucru (chemarea oamenilor la islam) nu o voi face decât

dacă Allah Preaînaltul mă va face triumfător sau voi muri în încercare.”

(Ibn Hisham)

Pentru predicarea conceptului de monoteism și supunerea față de Legea lui Allah, Mohammed (ﷺ) a fost batjocorit, bătut și exilat de propriul său popor, care a refuzat să abandoneze idolii și sacrificiile sângeroase ce făceau parte din religia strămoșilor lui.

Atunci când a vizitat orașul Tā'if, oamenii și-au trimis copiii și sclavii pentru a arunca cu pietre în el (ﷺ). Cei din Mecca au aruncat asupra lui intestinele unei cămile în timp ce el (ﷺ) se afla în prosternare, în rugăciune, și

apoi au început să râdă. Aceștia au capturat mai mulți credincioși, bărbați și femei, i-au torturat și chiar i-au omorât și au existat mai multe tentative de omor la adresa lui Mohammed (ﷺ).

După 13 ani de condiții grele în Mecca, incluzând un boicot social și financiar în care meccanilor li s-a interzis să se întâlnească cu musulmanii minoritari, să se căsătorească sau să facă comerț cu aceștia, Mohammed (ﷺ) a emigrat în orașul Yathrib[18], undeva la aproximativ 400 de km nord de orașul Mecca. Orașul a primit numele de „Medina”, astfel fiind cunoscut și astăzi. Mohammed (ﷺ) a devenit liderul statului și, în câțiva ani, a reușit să

înființeze un sistem avansat din punct de vedere politic, legal, economic și social.

Anii săi de Profetie au fost de multe ori tumultuoși, dar a știut că răbdarea și perseverența lui nu erau în zadar și că acestea nu aveau să treacă neobservate. El (ﷺ) a fost întotdeauna conștient că Allah era Atoatevăzător, Atoatecunoscător.

O carte a drepturilor pentru toate timpurile

de Salāh As-Sawi

Textele [\[19\]](#) care alcătuiesc (și sunt cunoscute sub numele de) Predica de Adio, ținută de Profet (ﷺ) în timpul

singurului său Hajj, efectuat cu puțin timp înainte să moară, este un cod etern de conduită pentru națiunea musulmană. Salāh As-Sawi arată că modul cel mai bun de a-l cunoaște pe Profet (ﷺ) este prin examinarea cuvintelor sale în lumina discursului modern.

Un aspect foarte important cu privire la Predică este acela că vorbește, în principal, despre drepturile și obligațiile musulmanilor unul față de celălalt, precum și față de întreaga omenire. Aceasta menționează foarte puțin ceea ce musulmanii Îi datorează lui Allah Preaînaltul în adorare. Această parte a credinței, care se ocupă cu Unicitatea lui Allah și relația

specială dintre El, creația și robii Săi, a fost expusă în primii 13 ani ai Profeteției lui Mohammed (ﷺ). Profetul (ﷺ) le spunea de fapt membrilor națiunii sale că, „împreună, trebuie să construim o casă (religia islamului) în modul în care v-am arătat, cărămidă cu cărămidă, începând cu piatra de temelie (Unicitatea lui Allah). Acesta vă va fi lăcașul, singurul pe care Allah Preaînaltul îl va accepta de la voi. Acum vă las un set de instrucțiuni despre cum să trăiți, atât în interiorul caselor voastre, cât și în exteriorul lor”.

As-Sawi spune că lecția fundamentală pe care trebuie să o învețe musulmanii din această predică este că „...principala sursă de referință și

dovada infailibilă este Legea Divină[20] a lui Allah și nimic altceva.”

Examinând părțile Predicii într-un mod mai profund, putem vedea personalitatea acestui mare lider care iradia smerenie, grijă adevărată și bunătate, chiar și în momentele critice ale Misiunii sale, atunci când le transmitea credincioșilor ultimul său mesaj.

O carte a drepturilor pentru toate timpurile

Abu Bakr și Jabir ibn ‘Abd Allah[21] (Allah să fie mulțumit de ei!) au relatat următorul discurs al Profetului (ﷺ), care

a ajuns să fie cunoscut drept „Predica de Adio”:

„Timpul a luat forma sa originală pe care a avut-o atunci când Allah a creat Cerurile și Pământul. Anul are douăsprezece luni, dintre care patru sunt sacre, iar, dintre acestea (patru), **trei sunt consecutive**: Dhū al-Qa‘dah, Dhū al-Ḥijjah și Muharram[22], iar cea de a patra este Rajab, care a fost numită astfel după tribul Muddar; iar ea este situată între (lunile) Jumādā al-Ākhirah și Sha‘bān.” Apoi, Profetul (ﷺ) a întrebat: «**În ce lună din an suntem?**» Noi am răspuns: «**Allah și Mesagerul Său știu mai bine.**» La aceasta, Profetul (ﷺ) a rămas tăcut atât de mult încât am crezut că îi va da (lunii) un alt

nume. Apoi, Profetul (ﷺ) a întrebat: «Nu este Dhū al-Ḥijjah?» Noi am răspuns: «Ba da.» Apoi, el (ﷺ) a întrebat: «Ce oraș este acesta?» Noi am răspuns: «Allah și Mesagerul Său știu mai bine.» La aceasta, el (ﷺ) a rămas tăcut atât de mult încât am crezut că îi va da un alt nume. Apoi, el (ﷺ) a întrebat: «Nu este acesta orașul Mecca[23]?» Noi am răspuns: «Ba da.» Apoi, el (ﷺ) a întrebat: «Ce zi este astăzi?» Noi am răspuns: «Allah și Mesagerul Său știu mai bine.» La aceasta, el (ﷺ) a rămas tăcut atât de mult încât am crezut că îi va da un alt nume. Apoi, el (ﷺ) a întrebat: «Nu este ziua de An-Nahr (Ziua Sacrificiului)?» Noi am răspuns: «Ba da.» El (ﷺ) a

spus: «Astfel, Allah a făcut ca viețile voastre, proprietățile voastre (și onoarea voastră) să vă fie sacre în mod reciproc, asemeni sacralității acestei zile a voastre, în acest oraș al vostru, în această lună a voastră și, cu siguranță, Îl veți întâlni pe Domnul vostru și El vă va întreba despre faptele voastre. Fiți cu grijă, nu deveniți necredincioși după mine, tăindu-vă gâtul unul altuia! Este obligatoriu ca aceia care sunt prezenți să transmită acest mesaj (al meu) celor care nu sunt prezenți (...)»” (Al-Bukhari)

„(...) Aveți grijă! Camăta (ribā) din Jahiliyyah[24] a fost anulată, însă vă puteți recupera capitalul (suma împrumutată, renunțând la dobândă).

Nu le greșiți altora ca să nu vi se greșească. Singura excepție este camăta (**ribā**) lui Al-‘Abbas și a lui ‘Abd al-Muttalib[25]. În rest, toate au fost anulate. Aveți grijă! Toate pedepsele legate de prețul sângelui din timpul Jahiliyyei au fost anulate. Prima pedeapsă cu privire la prețul sângelui dintre cele din Jahiliyyah care va fi anulată este cea referitoare la sângele lui Al-Harith ibn ‘Abd al-Muttalib, care se afla sub protecția lui Banu Laith și care a fost ucis de către Hudhail.[26] Aveți grijă! Tratați-le pe soțiile voastre în cel mai bun mod cu putință, ele sunt (**slabe și au nevoie de grijă**) ca niște prizonieri în mâinile voastre; voi nu aveți dreptul să le

tratați altfel decât dacă se fac vinovate de indecență fățișă; și dacă fac aceasta, nu mai dormiți cu ele în pat și loviți-le ușor, imperceptibil, dar dacă ele se întorc la ascultare, nu le faceți rău în niciun fel. Cu adevărat, voi aveți drepturi asupra soțiilor voastre, iar ele au drepturi asupra voastră. În ceea ce privește drepturile voastre asupra lor, (să știți că) ele nu au voie să lase pe nimeni dintre cei pe care nu îi plăceți să stea pe așternuturile voastre sau să intre în casele voastre. Fiți cu grijă! Cu adevărat, dreptul lor asupra voastră este acela că voi trebuie să le hrăniți și să le îmbrăcați în cel mai bun mod cu putință.” (At-Tirmidhi)

„(...) V-am lăsat vouă două lucruri: Coranul și Tradiția Profetului Său (Sunnah); dacă vă veți ține de ele, nu veți rătăci niciodată. Toți cei care mă aud, să transmită aceste cuvinte altora, și aceia să le transmită, la rândul lor, altora, și fie ca ultimii să priceapă cuvintele mele mai bine decât cei care m-au auzit în mod direct. Fii Martorul meu, o, Allah, că am transmis oamenilor Tăi Mesajul Tău!” (Al-Bukhari)

Profetul (ﷺ) știa că se apropia sfârșitul Misiunii sale și și-a luat adio de la companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei!) în cea mai mare și binecuvântată adunare. Învățații estimează că au fost prezenți mai mult

de 100.000 de pelerini în timpul Predicii de Adio.

Textul Predicii de Adio abordează mai multe aspecte importante ale codului de conduită pe care Profetul (ﷺ) l-a lăsat musulmanilor. Nu a fost elaborat, iar o examinare atentă a textului, la care se adaugă și alte afirmații și practici ale Profetului (ﷺ), ne asigură că ghidarea profetică încredințată companionilor (**Allah să fie mulțumit de ei!**) a ajuns la noi.

Autoritatea Shari‘ei[27]

Nasi’ era numele practicii preislamice prin care arabii obișnuiau să mute sanctitatea lunii Muharram asupra lunii

Safar, astfel încât războiul din luna Muharram să fie permis, în timp ce mențineau numărul lunilor sacre intact. Motivul pentru schimbarea sanctității lunii Muharram asupra lunii Safar, fapt practicat de către arabi în Jahiliyyah, **are legătură cu două lucruri**: primul, o perioadă prelungită de trei luni sacre, fără războaie și raiduri, care presupunea că prădarea, principala sursă de venit pentru majoritatea triburilor, era pusă în așteptare. Cel de al doilea lucru este reprezentat de faptul că în luna Dhū-l-Ḥijjah (**luna Hajj-ului**), care era a doua dintre cele trei luni sacre consecutive, arabii trebuiau să călătorească la Mecca și să facă jertfe, care includeau sacrificarea de animale. Prelungirea

perioadei fără război combinată cu costul Hajj-ului i-au făcut pe unii politicieni vicleni să mute sanctitatea lunii Muharram asupra lunii Safar, ceea ce le oferea o perioadă de pauză pentru refacerea economiei.

„Timpul a luat forma sa originală (...)” din Predica de Adio înseamnă repunerea lunii Muharram în poziția sa sacră, așa cum a poruncit Allah Preaînaltul încă de la început.

Cu acea ocazie publică, Profetul (ﷺ) a accentuat abolirea tuturor practicilor și comportamentelor din Jahiliyyah. Arabii obișnuiau în acele timpuri să schimbe Legile Divine și restricțiile și

să permită sau să interzică acte fără nicio autoritate de la Allah Preaînaltul.

De exemplu, ei interziceau consumul anumitor plante sau animale fără nicio dovadă a interzicerii acestora de la Allah Preaînaltul și își sacrificau propriii copii drept ofrandă adusă lui Allah Cel Atotputernic. Importanța pe care Profetul (ﷺ) a acordat-o acestui subiect a protejat legea cu privire la aceste chestiuni, i-a împiedicat pe oameni să le schimbe și a stabilit Inspirația Divină drept referință supremă în rezolvarea disputelor.

Cel mai important punct dintre toate acestea este acela că doar Shari‘ah este

principala sursă de referință și dovada infailibilă.

Drepturile omului

În această predică istorică, Profetul islamului (ﷺ) a numit o serie de principii care stau la baza drepturilor omului. Aceste principii nu au fost doar simple motto-uri destinate publicului, ci au fost principiile pe care el (ﷺ) le-a predicat și le-a practicat încă de la începutul Misiunii sale. În Predica sa de Adio, Profetul (ﷺ) i-a învățat pe companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei!) aceste principii, astfel încât ei să le transmită mai departe lumii întregi, acestea fiind lumina călăuzitoare a oamenilor de-a lungul

vieții lor și o protecție împotriva tentațiilor lumești. Aceleași principii pe care le-a afirmat în timp ce era persecutat alături de alți companioni în Mecca le-a afirmat și în timpul Predicii de Adio în fața a mai mult de 100.000 de credincioși! Și aceleași principii au fost adânc înrădăcinate și reiterate în cuvintele și acțiunile adepților săi încă din acele timpuri.

O declarație universală

În Predica sa de Adio, Profetul (ﷺ) a numit drepturile acordate de Allah Preaînaltul tuturor oamenilor cu privire la viață, proprietate și demnitate, indiferent de religie, rasă, sex, statut social sau naționalitate. El (ﷺ) a oferit

mai multe detalii cu privire la drepturile segmentelor societății adeseori asuprite, așa cum sunt orfanii și femeile. El (ﷺ) a vorbit, de asemenea, despre drepturile și îndatoririle atât ale supușilor, cât și ale conducătorilor și a afirmat că fiecare om are dreptul la protecție și stabilitate. El (ﷺ) a declarat că aceste drepturi acordate de Allah Preaînaltul sunt sacre, ceea ce înseamnă că acestea nu pot fi niciodată abrogate, subminate sau amânate.

Dreptul la viață, proprietate și onoare

Atrocitățile și încălcările drepturilor, care au devenit o caracteristică predominantă a lumii de astăzi, ne fac

să admirăm sanctitatea vieții, a bunurilor personale și a onoarei enunțate de Profet (ﷺ) în Predica de Adio.

Analogia folosită de Profet (ﷺ) cu ziua, luna, locul și viața umană este remarcabilă, pentru că pelerinii știau de sanctitatea aceluși timp și loc, dar nu și de cea a vieților tuturor oamenilor și a bunurilor, care erau considerate violabile în perioada preislamică. Profetul (ﷺ) a susținut că viața, proprietatea și onoarea unui musulman sunt la fel de sacre ca și timpul și locul în care a vorbit.

Allah Preaînaltul spune:

„Și aveți în talion (pavăză pentru) viață (talionul îi descurajează pe cei ce sunt ispitiți să cuteze la crimă, salvând prin aceasta viața oamenilor), o, cei dăruți cu minte, și poate că o să vă feriți (de săvârșirea de crime)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:179]

De asemenea, El spune:

„Cel care omoară un dreptcredincios precugetat, răsplata îi va fi Gheena (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:93]

Sanctitatea vieții

Islamul i-a acordat vieții umane o sanctitate măreață. Deși Profetul (ﷺ) s-a adresat în principal musulmanilor,

sanctitatea vieții îi include pe musulmani și pe nemusulmani deopotrivă. În islam, viața umană este sacră, indiferent de naționalitate, religie sau rasă. Sunnah[28] este o dovadă incontestabilă a acestui fapt. Profetul (ﷺ) le-a poruncit companionilor săi (Allah să fie mulțumit de ei!) să respecte funeraliile musulmanilor și ale nemusulmanilor deopotrivă. S-a relatat că:

„(...) O procesiune funerară a trecut prin fața Profetului (ﷺ), iar el (ﷺ) s-a ridicat. Atunci când i s-a spus că era sicriul unui evreu, el (ﷺ) a spus: «Nu este o ființă umană (un suflet)?»” (Al-Bukhari și An-Nasa’i)

Viața tuturor oamenilor este sacră, cu excepția celor care au declarat război islamului și musulmanilor deopotrivă. Regula cu privire la aceasta este clar menționată în Nobilul Coran:

„Luptați pe Calea lui Allah împotriva acelora care se luptă cu voi, dar nu începeți voi lupta, căci Allah nu-i iubește pe cei care încep lupte!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:190]

Nemusulmanii protejați de statul musulman printr-un pact sunt numiți oamenii lui Thimmah[29] sau Thimmii[30]. Profetul (ﷺ) a spus:

„Dacă cineva îl nedreptățește pe cel cu care are un pact, îl privează de drepturile sale, îl împovărează cu mai mult decât poate suporta sau ia ceva de la el fără consimțământul său, voi interveni pentru el (pentru cel nedreptățit) în Ziua Judecății.” (Abu Dawud)

Învățatul Al-Qarafi (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Pactul Thimmah obligă la respectarea anumitor condiții. Conform acestui pact, suntem obligați să ne comportăm (cu cei cu care avem un legământ) la fel cum o facem cu vecinii noștri. Aceștia se află sub protecția noastră, precum și sub protecția lui Allah, a

Mesagerului său (ﷺ) și a islamului. Cel care comite sau este complice la un act de agresiune împotriva oricărui dintre ei va încălca pactul lui Allah, al Mesagerului Său (ﷺ) și al islamului.”

Istoria nu va uita niciodată atitudinea învățatului Ibn Taymiyah (Allah să aibă milă de el!) atunci când armata tătară a prădat orașul Damasc. El a mers să negocieze cu regele tătar Qatlu Shah eliberarea prizonierilor. Regele a acceptat să îi elibereze pe musulmani, dar nu și pe Thimmi. Însă, Ibn Taymiyah (Allah să aibă milă de el!) a refuzat această propunere, spunând:

„Nu ne vom conforma fără eliberarea captivilor evrei și creștini. Ei se află

sub protecția noastră, iar noi nu abandonăm un captiv musulman sau Thimmi.”

Văzând insistența lui Ibn Taymiyah (Allah să aibă milă de el!), regele a acceptat eliberarea tuturor captivilor.

Islamul consideră de asemenea că onoarea și bunurile sunt sacre. Bunurile musulmanilor sunt protejate de credință, iar cele ale nemusulmanilor de amān[31]. Amān este ceea ce au căutat oamenii din întreaga lume încă de când aceștia au semnat pactele ONU, precum și pactele misiunilor diplomatice din diferite țări și timpuri moderne.

În Nobilul Coran, găsim:

„Allah nu vă interzice să vă purtați drept și cu bunătate cu aceia (necredincioșii) care nici nu au luptat împotriva voastră, din pricina religiei, și nici nu v-au alungat din casele voastre. Cu adevărat, Allah îi iubește pe cei dreپți (cei care se poartă cu dreptate).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 60:8]

În explicația sa cu privire la acest verset, învățatul Al-Qarafi (Allah să aibă milă de el!) a explicat manifestarea bunătății față de nemusulmanii pașnici. El a spus:

„A fi buni cu ei (**nemusulmanii**) înseamnă a avea milă față de cei slabi, a-i ajuta pe cei săraci, a-i hrăni pe cei flămânzi, a le da celor nevoiași haine și a le vorbi cu blândețe din milă și bunătate, nu din teamă și umilință. Mai înseamnă și toleranță în cazul în care nu se comportă bine, în ciuda posibilității de a-i opri. Din nou, aceasta se datorează bunătății față de ei și nu fricii. Ar trebui să ne rugăm ca Allah să îi călăuzească la islam și să îi facă fericiți. Ar trebui să le oferim sfaturi bune, indiferent dacă este vorba de chestiuni laice sau religioase și ar trebui să evităm să îi calomniem dacă aceștia îi rănesc pe alții. Mai mult decât atât, ar trebui să le protejăm

posesiunile, familiile și onoarea și să le asigurăm toate drepturile și interesele, să îi ajutăm să înlăture orice nedreptate și să le facilităm primirea drepturilor lor.”

Protejarea nemusulmanilor

Nu este permisă nicio vărsare de sânge cu excepția celei din cadrul unui război permis, care este purtat pentru înlăturarea agresiunii fie împotriva țărilor musulmane, fie împotriva islamului în sine. **Allah Preaînaltul spune:**

„Luptați pe Calea lui Allah împotriva acelor care se luptă cu voi, dar nu începeți voi lupta, căci Allah nu-i

iubește pe cei care încep lupte!”
[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 2:190]

De asemenea, **El spune:**

„Și ce este cu voi de nu luptați pe
Calea lui Allah, și pentru bărbații,
femeile și copiii slabi care zic:

«Domnul nostru! Scoate-ne pe noi din
cetatea asta cu neam nelegiuit și dă-ne
nouă din partea Ta un ocrotitor și dă-
ne nouă din partea Ta un ajutor!».”

[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 4:75]

Lupta este permisă doar ca măsură
defensivă sau preventivă, depinzând de
faptul dacă agresiunea în sine chiar s-a

produs sau este iminentă. Luptele Profetului (ﷺ) au avut la bază doar aceste două motive, așa cum se poate observa din biografia sa. Învățații islamului sunt unanim de acord cu privire la acest subiect, iar motivul pentru aceasta este pur și simplu credința:

„Nu este silire la credință! Răzvedită este deosebirea dintre Calea cea Dreaptă și rătăcire (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:256]

Această națiune este bazată pe călăuzire, nu pe forță sau pe jefuire. Din acest motiv, Profetul (ﷺ) a interzis uciderea necombatantilor precum femeile, copiii și cei în vârstă.

Regulile unui război permis

Pentru ca un război să fie permis, trebuie respectat un număr de condiții și de reguli. De exemplu, încălcarea unui tratat este complet interzisă.

Tratatele trebuie onorate cu orice preț. Musulmanilor nu le este permis să le încalce indiferent de circumstanțe.

Dacă, totuși le este teamă că un dușman ar putea încălca în mod înșelător și unilateral un tratat, aceștia trebuie să îl informeze în mod deschis și fără echivoc că îl anulează. **Allah**

Preaînaltul spune:

„Iar dacă tu vreodată te temi de trădare din partea unui neam (cu care ai încheiat o înțelegere), rupe

înțelegerea cu ei întocmai așa (rupe înțelegerea cu ei de așa manieră încât să înțeleagă că ai curmat orice legătură cu ei), căci Allah nu-i iubește pe trădători.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 8:58]

Marii învățați, imamul Ahmad și Abu Dawud (Allah să aibă milă de ei!), l-au citat pe Sulaim ibn ‘Amir, care a spus:

„Exista un legământ între Mu’awiyah (primul calif Umayyad) și Imperiul Roman. El a pornit într-o expediție pe teritoriul lor, pentru a-i putea ataca atunci când legământul avea să expire.

Un bărbat călare a spus: «Allahu Akbar[32]! Să fie loialitate, iar nu trădare!» Atunci când au privit, au

observat că era vorba de ‘Amr ibn Absah. Mu’awiyah a trimis după el și l-a chestionat cu privire la aceasta. **El a spus:** «L-am auzit pe Profet (ﷺ) spunând: „Cel care a luat parte la un legământ nu trebuie nici să îl încalce, nici să îl schimbe până când acesta expiră sau trebuie să anunțe cealaltă parte despre anularea lui (pentru ca ambii să fie pe picior de egalitate).”» De aceea, Mu’awiyah s-a întors.”

În al doilea rând, războiul poate fi dus doar împotriva combatanților, nu și împotriva femeilor, a copiilor, a vârstnicilor sau a călugărilor care trăiesc în mănăstiri etc. Textele islamice sunt foarte explicite în acest

sens. Ibn ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„O femeie a fost ucisă într-una dintre expedițiile Mesagerului lui Allah (ﷺ), fapt pentru care Profetul (ﷺ) a criticat acest lucru și a interzis uciderea femeilor și a copiilor.” (At-Tirmidhi)

Răzbunarea pe baza unor suspiciuni sau a unor acuzații false este, de asemenea, interzisă. Justiția este o lege cuprinzătoare a islamului și nu este restricționată de religii sau țări. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Să nu vă împingă ura împotriva unui neam să nu fiți dreپți! Fiți dreپți, căci aceasta este mai aproape de

evlavie! Și fiți cu frică de Allah, căci Allah este Khabīr (**Bineștiutor**) a ceea ce faceți voi!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:8]

Islamul nu le neagă musulmanilor dreptul de a se apăra, de a alunga agresorii și de a-i judeca și pedepsi pe ofensatori, însă toate acestea trebuie să se desfășoare în cadrul legal al Shari‘ei.

„Amān” în contemporaneitate

Tratatele și acordurile contemporane internaționale, vizele de intrare și recrutarea individuală sau contractele de cetățenie sunt forme ale tratatelor amān în Shari‘ah, care guvernează

relațiile musulmanilor cu nemusulmanii.

Amān este o garanție împotriva tuturor formelor de vătămare. Reprezintă un contract între musulman și nemusulman, în care fiecare parte este de acord să nu vătămeze cealaltă parte, în mod direct sau indirect. Dacă un dușman primește amān, viața și bunurile sale sunt în mod automat protejate.

În general, **există trei tipuri de amān**: amān, hudnah și thimmah[33]. Amān înseamnă garantarea securității unui număr stabilit de oameni. Hudnah înseamnă încetarea ostilităților pentru o perioadă de timp stabilită, iar

thimmah stabilește un tratat de pace permanent. Hudnah și thimmah sunt reglementări ale statului, dar amān este atât dreptul individului, cât și al statului.

Allah Preaînaltul spune:

„Și dacă vreunul dintre idolatri te roagă să-i dai adăpost (îți va cere protecție după expirarea lunilor înțelegerii), dă-i lui adăpost, pentru ca el să audă Vorbele lui Allah (Coranul), apoi ajută-l să ajungă la locul său de adăpost (chiar dacă nu acceptă islamul, el este ajutat să ajungă la locul în care el se află în siguranță)! Aceasta pentru că ei sunt un neam care nu știu (și trebuie să li se acorde protecția, astfel

încât să poată auzi și înțelege
Adevărul).” [Traducerea sensurilor
Nobilului Coran, 9:6]

Contractele amăn obligă ambele părți să se abțină de la vătămarea unei alteia, indiferent dacă o parte a contractului este nemusulmană și se află într-un teritoriu musulman sau musulmană într-un teritoriu nemusulman. Învățatul Ibn Qudamah (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Dacă dușmanii combatanți primesc amăn, este interzis a le lua viețile sau bunurile sau a le face rău.”

Protejarea bunurilor personale

Unii musulmani consideră acceptabil să își însușească pe nedrept, să delapideze sau să fure bunurile nemusulmanilor din afara țărilor musulmane. Intrarea sau rezidența în orice țară necesită un contract sau un pact cu acel stat, care devine obligatoriu pentru musulmani. Însușirea pe nedrept de orice fel în astfel de locuri este considerată un delict în islam.

Vizele acordate musulmanilor pentru țări nemusulmane sunt contracte temporare de siguranță, conform cărora oamenii din țările respective își pun încrederea în ei cu privire la viețile, proprietatea și onoarea lor. Îi obligă, de asemenea, pe musulmani să

respecte legile acelei țări pe durata șederii, în limitele Shari'ei.

Nicio înșelăciune în tratate

Încălcarea unui tratat este complet interzisă în islam. Fiecare trădător va purta în Ziua Judecării un semn umilitor în proporție cu trădarea sa. Profetul (ﷺ) a spus:

„(...) Legământul de protecție oferit de un musulman trebuie respectat (**chiar dacă**) cel mai umil dintre ei îl oferă. De aceea, dacă vreunul încalcă un legământ făcut de către un musulman, blestemul lui Allah, al îngerilor și al tuturor oamenilor va cădea asupra sa

(...)” (Al-Bukhari, Muslim și Abu Dawud)

Profetul (ﷺ) a mai explicat că un ipocrit este cunoscut după caracterul său trădător, de aceea, **cel care încheie un legământ trebuie să îl onoreze până la capăt**: nu îl poate încălca indiferent de circumstanțe.

Scopurile Shari‘ei

„(...) Viețile voastre, proprietățile voastre și onoarea voastră sunt inviolabile (...)”

Aceste cuvinte ale Profetului (ﷺ) sunt foarte importante în stabilirea obiectivelor și a scopurilor generale ale Shari‘ei. Aceste obiective nu sunt doar

reguli ale Shari‘ei, ci sunt scopurile și obiectivele pe baza cărora este instituită aceasta. **Învățații sunt de acord că aceste principii sunt:** protejarea religiei, a minții, a sufletului, a bunurilor și a onoarei.

Prioritatea sufletului în fața bunurilor și a onoarei indică prioritatea vieții în fața altor lucruri inviolabile.

Încetați toate practicile greșite

„(...) Camăta din Jahiliyyah este nulă (...)”, astfel și-a început Profetul (ﷺ) discursul. Termenul de Jahiliyyah se referă la viața preislamică, marcată de credințe neraționale și nepotrivite cu privire la Allah, un sistem judiciar

corupt și obiceiuri sociale obscene, în care șovinismul și fanatismul se aflau în contradicție cu raționamentul și cu credința. În Predica sa de Adio, Profetul (ﷺ) a abolit toate credințele corupte, valorile și obscenitățile din Jahiliyyah.

Regula Legii și a drepturilor

Islamul i-a eliberat pe oameni de rasism și fanatism, direcționându-le loialitatea către Adevărul revelat de Allah Preaînaltul, poruncindu-le să fie dreți, să fie monoteiști și să spună adevărul chiar și împotriva lor înșiși. În această privință, islamul nu face diferență între cei care trăiesc în interiorul sau în afara ținutului

musulman. Aceasta este o lege generală pentru musulmani, indiferent de locul în care se află. Un musulman nu trebuie să îi ajute pe răufăcători, indiferent dacă aceștia sunt musulmani sau nemusulmani, indivizi sau guverne. **Allah Preaînaltul spune:**

„Allah a scris (adică a hotărât) (în Al-Lauh Al-Mahfuz – Tablele păstrate): «Cu adevărat, Eu și cu Mesagerii Mei vom învinge!» Cu adevărat, Allah este Qawiy (Omnipotent), ‘Azīz (Invincibil, Atotputernic).”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, **58:21**]

Aceasta înseamnă că musulmanii nu trebuie să îi favorizeze pe răufăcători,

chiar dacă aceștia sunt dintre apropiații lor.

Allah Preaînaltul ne poruncește să luăm atitudine împotriva dușmanilor lui Allah, chiar dacă aceștia sunt rudele noastre cele mai apropiate.

Musulmanii nu urăsc o anumită țară sau cultură, ci, dimpotrivă, există o condiție generală a justiției și a adevărului în care Estul și Vestul sunt tratate în mod egal. Am văzut exemple uimitoare de justiție imparțială de-a lungul istoriei islamice. Am văzut islamul eliberându-și credincioșii de părtinirea unui trib, clan sau linie genealogică. Bătălia de la Badr a fost un test pentru musulmani, pentru că aceștia au trebuit să lupte împotriva

propriilor rude, a părinților, a fiilor și a fraților pentru credința lor. Loialitatea față de credință a fost pusă mai presus de toate celelalte tipuri de loialitate.

Vor rămâne mereu în istorie incidente precum cel de la Samarqand, atunci când locuitorii s-au plâns califului ‘Omar ibn ‘Abd al-‘Azīz de comandantul armatei musulmane, care le-a cucerit țara înainte de a-i chema la islam. ‘Omar ibn ‘Abd al-‘Azīz i-a poruncit judecătorului său să le facă dreptate și să alunge armatele victorioase din Samarqand până când au fost îndeplinite toate procedurile clar stabilite în Shari‘ah. Forțele s-au retras într-adevăr, iar aceasta i-a

încurajat pe majoritatea locuitorilor din Samarqand să accepte islamul.

Un alt exemplu este cenzurarea guvernatorului Abbasid de către învățatul, imam Auza'i, care a evacuat un grup de thimmi, trimițându-i pe muntele Liban, pentru că unii dintre ei nu l-au ascultat pe colectorul de taxe al guvernatorului. Auza'i i-a scris guvernatorului o scrisoare lungă, criticând pedepsirea colectivă, și a citat din Nobilul Coran:

„(...) nici un suflet nu va purta povara altuia (fiecare suflet va purta păcatele sale și va răspunde pentru ele).”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 53:38]

Auza'i și-a terminat scrisoarea spunând:

„Acești oameni nu sunt sclavi pe care să îi poți muta dintr-un loc în altul, ei sunt oameni liberi și thimmi.”

În era preislamică, rasismul era predominant în societatea arabă. Profetul islamului (ﷺ) a eradicat toate formele acestei boli istovitoare. El (ﷺ) a descris-o ca fiind o reminiscență din Jahiliyyah, sfârșitul căreia a fost declarat în Predica de Adio. Niciun arab nu este superior unui nearab decât în ceea ce privește credința. Linia genealogică sau rasa nu ar trebui să fie motive pentru a se simți mai presus. Conflictelor rasiale și disputele

naționale sunt doar falsități și dezamăgire. Oamenii nu sunt evaluați în funcție de culoarea pielii lor și nici în termeni ai bunăstării sau a bunurilor lor. Toate acestea sunt de la Allah Preaînaltul și nu este o alegere umană.

Există doar un singur criteriu valid de evaluare și Allah este Singurul Judecător. **Allah Preaînaltul spune în Nobilul Coran:**

«O, voi oameni! Noi v-am creat pe voi dintr-un bărbat și o femeie și v-am făcut pe voi popoare și triburi, pentru ca să vă cunoașteți. Cel mai cinstit dintre voi la Allah este cel mai evlavios dintre voi. (...)» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 49:13]

Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„(...) Niciun arab nu este superior în fața unui nearab și niciun nearab nu este superior în fața unui arab și nicio persoană de culoare neagră nu este superioară în fața unei persoane de culoare roșie și nicio persoană de culoare roșie nu este superioară în fața uneia de culoare neagră, decât în ceea ce privește taqwa (evlavia și conștiința de Allah).” (Ahmad)

Ibn ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (ﷺ) a spus:

„O, voi oameni! Cu adevărat, Allah v-a salvat de aroganța din Jahiliyyah și lauda cu linia genealogică. Acum,

oamenii sunt de două tipuri: (primul tip este) un om dreptcredincios, care are taqwa și care este cinstit în fața lui Allah și (cel de al doilea tip este) un om păcătos, care este mizerabil și neînsemnat în fața lui Allah. Toți oamenii sunt fiii lui Adam, iar Allah l-a creat pe Adam din lut.” (At-Tirmidhi)

Abolirea răzbunării sângelui și a camătei

Răzbunarea sângelui din Jahiliyyah a fost anulată. Primul sânge care a fost vărsat fără consecințe a fost cel al vărului Profetului (ﷺ), Rabi'ah. În același mod a fost abolită și camăta din Jahiliyyah. Caracterul general al

cuvintelor Profetului (ﷺ) se aplică tuturor practicilor corupte din perioada preislamică. Pe de altă parte, principiile morale bune și naturale din religia lui Avraam (**Pacea fie asupra sa!**), dispoziția umană naturală precum ajutorarea celor asupriți, spunerea adevărului, onestitatea și generozitatea au fost încurajate și perfecționate de islam.

Bunătatea și dreptatea față de femei

În Predica sa de Adio, Profetul (ﷺ) a subliniat atât drepturile femeilor, cât și îndatoririle acestora. Dacă femeile și bărbații ar înțelege cu adevărat și ar urma principiile islamice, femeile musulmane ar fi respectate și ar avea o

viață plăcută, primind, de asemenea, o răsplată măreață de la Allah Preaînaltul în Viața de Apoi. Îndrumările date de Profet (ﷺ) s-au dorit a fi o măsură de prevenție împotriva corupției ce ar putea rezulta dacă femeile ar fi asuprite sau dacă ar fi încălcate reglementările islamice cu privire la ele.

Atunci când societatea musulmană a practicat învățăturile Profetului (ﷺ), justiția și bunătatea au predominat printre bărbații și femeile societății islamice, iar femeile au adus contribuții monumentale la învățăturile islamice și în alte aspecte ale vieții.

Femeile musulmane în știință

De-a lungul istoriei islamice, femeile musulmane au luat parte la construirea comunității musulmane. Asemeni bărbaților, femeile au fost relatatori și învățați în ahadith. Învățații nu au respins niciun hadith pe motiv că relatatorul era o femeie.

Femeile au jucat un rol mareț în învățătura islamică. Învățatul Al-Hafiz ath-**Thahabi a spus:**

„Nu se știe de nicio femeie care să fi mințit în relatarea unui hadith.”

El a mai spus: „Nu am cunoscut nicio femeie care să fi fost acuzată de minciună sau care să fi fost considerată

de neîncredere (în relatarea unui hadith).”

Printre studenții marelui învățat în ahadith, Ibn Asākir existau aproximativ 80 de femei! Abu Muslim al-Farahidi, un alt învățat în ahadith, a adunat hadith-uri de la mai mult de 70 de femei. Unele femei musulmane erau studente ale lui Ash-Sāhfa‘i, Al-Bukhari, Ibn Khilikan, Ibn Hayyan[34] și mulți alții. Învățatul Ash-Shawkani a spus:

„Nu se știe de niciun învățat care să fi refuzat o relatare pe motiv că relatatorul era o femeie. Multe practici Sunnah au fost acceptate de către comunitatea musulmană de la o

singură femeie dintre companionii Profetului (ﷺ). Niciunul dintre învățații în Sunnah nu pot nega acest fapt.”

Drepturi și îndatoriri reciproce

Profetul (ﷺ) a spus:

„(...) „Tratați-le pe soțiile voastre în cel mai bun mod cu putință, ele sunt (slabe și au nevoie de grijă) ca niște prizonieri în mâinile voastre; voi nu aveți dreptul să le tratați altfel decât dacă se fac vinovate de indecență fățișă; și dacă fac aceasta, nu mai dormiți cu ele în pat și loviți-le ușor, imperceptibil, dar dacă ele se întorc la ascultare, nu le faceți rău în niciun fel. Cu adevărat, voi aveți drepturi asupra

soțiilor voastre, iar ele au drepturi asupra voastră. În ceea ce privește drepturile voastre asupra lor, (să știți că) ele nu au voie să lase pe nimeni dintre cei pe care nu îi plăceți să stea pe așternuturile voastre sau să intre în casele voastre. Fiți cu grijă! Cu adevărat, dreptul lor asupra voastră este acela că voi trebuie să le hrăniți și să le îmbrăcați în cel mai bun mod cu putință.” (At-Tirmidhi)

Aceasta înseamnă:

1. în timpul Jahiliyyei, femeile erau asuprite și umilite, iar drepturile le erau încălcate. Din acest motiv, Profetul (ﷺ) a avertizat împotriva acestei practici și i-a condamnat pe cei

care fac astfel de fapte atunci când a început să vorbească despre femei, **spunând:** „(...) Tratați-le pe soțiile voastre în cel mai bun mod cu putință (...)”.

2. islamul le cere bărbaților să respecte drepturile femeilor și să le trateze cu bunătate. Un bărbat nu ar trebui să fie aspru cu soția sa și ar trebui să-i vorbească frumos, fără a fi necuviincios sau rigid. El trebuie să se îngrijească fizic, atât cât este posibil.

Allah Preaînaltul spune:

„(...) Ele au drepturi egale cu obligațiile lor, după cuviință (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:228]

Profetul (ﷺ) a spus:

„Cel mai bun dintre credincioși în ceea ce privește credința lui este acela care are cel mai bun comportament, iar cei mai buni dintre voi sunt cei care sunt cei mai buni cu soțiile lor.” (At-Tirmidhi)

El (ﷺ) a spus, **de asemenea:** „(...) ele nu au voie să lase pe nimeni dintre cei pe care nu îi plăceți să stea pe așternuturile voastre sau să intre în casele voastre (...)” Profetul (ﷺ) nu s-a referit la adulter, deoarece acesta este un păcat care atrage cu sine o pedeapsă clară și este interzis atât cu cei pe care soțul îi urăște cât și cu cei pe care nu îi

urăște. Învățatul Al-Qadhi Iyāz (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Înțelesul acestei instrucțiuni este acela că o femeie nu trebuie să îi permită accesul unui bărbat sau unei femei, fie că este o rudă sau nu, în casa soțului, dacă aceasta știe că soțul nu o place pe persoana respectivă.”

În comentariul său cu privire la această parte din predică, învățatul Ibn Jarir (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Înțelesul acestei instrucțiuni date femeilor este acela că ele nu le pot permite bărbaților străini accesul în casele lor. Arabii obișnuiau să tolereze această practică, însă, atunci când a

fost revelat versetul cu privire la hijab, bărbaților li s-a interzis să stea la un loc și să vorbească cu femeile.”

A practica înainte de a predica

Aceasta a fost întotdeauna calea Mesagerilor și a Profetilor lui Allah (Pacea fie asupra lor), precum și a tuturor oamenilor dreptcredincioși care le-au urmat pașii. Profetul nostru (ﷺ) nu ar fi stabilit principiile dreptății dacă el însuși (ﷺ) și-ar fi permis lui sau rudelor sale să le încalce. De aceea, el (ﷺ) le-a cerut prima dată membrilor familiei sale să renunțe la practicile răzbunării sângelui și ale cămătăriei din Jahiliyyah. Cu cât oamenii se află mai aproape de reformatorii sociali, cu atât

mai mult ei ar trebui să le urmeze exemplul. Aceasta le dă reformatoilor credibilitate. După cum a spus imamul Nawawi (Allah să aibă milă de el), ceea ce a spus Profetul (ﷺ) este o lecție pentru lideri și pentru alți oameni care au autoritate printre musulmani, care predică binele și interzic răul, ca ei și cei apropiați de ei să fie primii care practică ceea ce predică.

Concluzie

Cuvintele puternice și sincere ale Profetului (ﷺ) răsună până astăzi în inimile și mințile milioaneilor de musulmani adevărați. Dacă ne dorim ca drepturile omului, demnitatea umană și dreptatea să izbândească în

lume, trebuie puse în aplicare cuvintele Profetului lui Allah (ﷺ), iar nu discursurile politicienilor. Singura modalitate efectivă prin care se pot implementa cu adevărat drepturile omului este urmarea pașilor lui Mohammed și ai celorlalți Profeti (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor!), Mesagerii iubiți ai lui Allah. Atunci când o societate deviază de la calea lui Allah, delimitată de Nobilul Coran și de Sunnah, aceasta ajunge într-o stare de suferință și nedreptate. Unul dintre cei mai mari martori la acest adevăr a fost Malcolm X, care a ajuns din mijlocul rasismului la gradele cele mai înalte de egalitate și frăție ale islamului în timpul Hajj-ului.

Cuvintele și exemplele Profetului (ﷺ) au adus egalitate, dreptate și onoare unui număr imens de oameni, victime ale rasismului și ale inegalității ateiste de-a lungul istoriei.

Musulmanilor, luați atitudine și transmiteți lumii întregi acest mesaj al Adevărului, al dreptății și al demnității umane, pentru că lumea are mare nevoie de aceasta!

Drepturile Profetului (ﷺ)

de Umm ‘Abd Ar-Rahman Hirschfelder

Profetul Mohammed (ﷺ) a fost un om special, un om foarte special.
Mesagerul lui Allah (ﷺ), liderul

credincioșilor, cel care va interveni pentru credincioși în Ziua Judecării și cel mai important, cel cu cel mai înalt statut în fața lui Allah, „merită drepturi foarte speciale. Aceste drepturi...” spune Umm ‘Abd Ar-**Rahman Hirschfelder**: „... ne-au fost prescrise de către Allah și fac parte din protejarea religiei perfecte a islamului.”

Prin urmare, nu este nicio surpriză că el însuși (ﷺ) i-a avertizat pe credincioși să nu exagereze cu privire la iubirea și drepturile lui, oferindu-i mai mult decât este potrivit pentru un om, pentru că el a fost doar un om și un Rob al lui Allah.

În compilația sa clară cu privire la drepturile Profetului Mohammed (ﷺ), **Hirschfelder a subliniat că:** „...este de asemenea important ca noi să nu exagerăm cu privire la drepturile sale.”

Drepturile Profetului (ﷺ)

Profetul Mohammed (ﷺ) merită drepturi speciale, care sunt specifice doar Profetului și Mesagerului final (ﷺ). Allah Preaînaltul ne-a poruncit să respectăm aceste drepturi, care fac parte din protejarea religiei perfecte a islamului. Astăzi, din păcate, mulți musulmani sunt confuzi cu privire la aceste drepturi și au introdus practici care nu au nicio bază în islam. Profetul (ﷺ) a știut că astfel de practici vor fi

introduse și ne-a avertizat împotriva lor:

„Evitați noutățile, pentru că orice chestiune care nu are precedent în islam este bid‘ah (inovație), iar orice bid‘ah (inovație) este o deviere.” (Abu Dawud și Tirmidhi)

Așadar, musulmanii trebuie să îi acorde Profetului (ﷺ) drepturile pe care i le-a dat Allah Preaînaltul și să stea departe de inovații care fie ignoră aceste drepturi, fie le duc la extrem.

Allah Preaînaltul l-a trimis pe Mohammed (ﷺ) întregii omeniri cu Mesajul Divin: *Lā ilāha illa Allah* [35]. El (ﷺ) le-a adus credincioșilor veștile

bune ale Paradisului și i-a avertizat pe necredincioși cu privire la pedeapsa Iadului. A chemat la Tawhīd[36], credința că Allah este Singurul Creator și Stăpân al Universului, fapt pentru care doar El trebuie adorat.

Credința în Allah Preaînaltul înseamnă și credința în Mesagerul Său (ﷺ) și acordarea drepturilor sale, **care sunt:**

Primul drept: a-l crede și a crede în el (ﷺ)

Nu există nicio îndoială asupra faptului că primul dintre drepturile Profetului (ﷺ) este acela de a crede în el (ﷺ) și de a crede în Mesajul cu care a fost trimis.
Allah Preaînaltul spune:

„Așadar, credeți (o, idolatri) în Allah și în Mesagerul Său (Mohammed) și în Lumina (Coranul) pe care Noi am trimis-o (pe Pământ)! Și Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți voi.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 64:8]

Al-Qadhi Iyāz (Allah să aibă milă de el!) a spus în „Ash-Shifā”, cartea sa faimoasă și importantă cu privire la drepturile Profetului (ﷺ):

„Credința în Profetul Mohammed (ﷺ) este, așadar, o obligație pentru fiecare individ. Credința nu este completă fără aceasta, iar islamul este valabil doar cu ea.”

Allah Preaînaltul a legat credința în El de credința în Mesagerul Său (ﷺ), ele fiind inseparabile. Aceasta este ceea ce shahādah [37] înseamnă. Chiar dacă oamenii urmează alți Profeti precum Moise și Isus (Pacea fie asupra lor!), ei nu sunt credincioși decât atunci când urmează cu adevărat învățăturile Profetului Mohammed (ﷺ).

A crede în Profet (ﷺ) înseamnă prin urmare a trăi în conformitate cu călăuzirea sa. Este mult mai mult decât simpla recunoaștere a faptului că el (ﷺ) este un Profet. Allah Preaînaltul spune:

„Atunci când ipocriții vin la tine (o, Mohammed), ei spun (numai cu limbile lor): «Mărturisim că tu ești cu

adevărat Mesagerul lui Allah!» Allah știe că tu ești cu adevărat Mesagerul lui Allah și Allah dă mărturie că ipocriții sunt cu adevărat mincinoși (pentru că ei spun ceva cu limbile lor, în timp ce inimile lor cred cu totul altceva).»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 63:1]

În timpul Profetului Mohammed (ﷺ), evreii care trăiau în Arabia îl așteptau pe Profetul promis, despre care știau din Scripturile lor. Însă, atunci când Mohammed (ﷺ) a venit, aceștia l-au respins din aroganță, fiindcă el (ﷺ) nu era evreu. Mulți rabini au recunoscut că el (ﷺ) era un Profet, dar nu l-au acceptat și nu au crezut în el. Allah Preaînaltul spune despre ei:

„Cei cărora le-am dat Scriptura, îl cunosc (pe Mohammed) așa cum îi cunosc pe fiii lor, însă o parte dintre ei (învățații cunoscători ai Cărții Sfinte, adică o parte dintre ei - și aceștia sunt mai-marii lor și rabinii lor - ascund adevărul și nu-l declară, ascund calitatea Profetului, cu toate că el le-a fost descris foarte limpede) ascund adevărul (despre el), cu toate că îl cunosc (îl cunosc după semnele Profetei sale).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:146]

Învățatul Ibn Ishāq relatează în biografia sa despre Profetul Mohammed (ﷺ) că Safiyah bint Huyayy (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus:

„Am fost copilul favorit al tatălui și al unchiului meu, Yasir. Ei nu puteau să mă vadă cu unul dintre copiii lor fără să mă ia în brațe. Atunci când Profetul (ﷺ) a venit în Medina, tatăl meu și unchiul meu au mers să-l vadă înainte de răsăritul Soarelui și nu s-au întors decât după lăsarea nopții, obosiți, epuizați, slăbiți și plăpânzi. Le-am zâmbit așa cum obișnuiam să fac, dar erau atât de miserabili încât nici nu m-au observat. L-am auzit pe unchiul meu întrebându-l pe tatăl meu: «El este?» «Da, el este.» «Îl recunoști? Ești sigur?» «Da.» «Și ce crezi despre el?» «(Jur) Pe Allah, îi voi fi dușman atât timp cât voi trăi!»”

A crede înseamnă ceva mai mult decât a recunoaște că există. Satana, după cum este explicat în Nobilul Coran, recunoaște că Allah Preaînaltul există, însă, cu toate acestea, el este cel mai rău dintre necredincioși.

Al doilea drept: a i se supune

Al doilea drept al Profetului (ﷺ) este ca noi să îl ascultăm. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Fiți cu supunere față de Allah și de Trimisul Său și nu vă întoarceți de la El, când îl auziți (Când auziți Coranul care vă poruncește să vă supuneți Lui)!”

[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 8:20]

Allah Preaînaltul a menționat ascultarea Mesagerului (ﷺ) imediat după ascultarea față de El. Nu poate exista una fără cealaltă. A-l asculta pe Mesager înseamnă a urma poruncile sale și a sta departe de ceea ce a interzis. Abu Hurairah a relatat că Profetul (ﷺ) a spus:

„«Toți adepții mei vor intra în Paradis, în Ziua Judecării, cu excepția celor care refuză aceasta.» Companiile au întrebat: «Cine va refuza, o, Mesager al lui Allah?» El (ﷺ) a răspuns: «Cel care mă ascultă, va intra în Paradis, iar

cel care nu mă ascultă, este cel care refuză (să intre în el).»” (Al-Bukhari)

Al treilea drept: a-l urma

Allah Preaînaltul spune:

„Ați avut voi în Trimisul lui Allah o pildă frumoasă, pentru cel care nădăjduiește în Allah și în Ziua de Apoi (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:21]

At-Tirmidhi (Allah să aibă milă de el!) a spus, comentând acest verset:

„A-l considera pe Mesager (ﷺ) drept model înseamnă a-l imita, a-i urma Sunnah și a evita neascultarea lui (ﷺ) în cuvinte sau fapte.”

Ar trebui să ne străduim să îi urmăm modul de viață, să îi implementăm instrucțiunile și să îi imităm acțiunile, comportamentul și manierele.

Putem vedea din exemplul companionilor Profetului (ﷺ) cum aceștia îl imitau și îi urmau exemplul, iar aceasta înseamnă a-l urma pe Profetul Mohammed (ﷺ). Un om din familia lui Khalid ibn Asid l-a [întrebat pe ‘Abd Allah ibn ‘Omar:](#)

„«Abu ‘Abd Ar-Rahman, găsim [\(menționate\)](#) în Coran rugăciunea efectuată acasă[\[38\]](#) și rugăciunea efectuată atunci când ne temem[\[39\]](#), dar nu găsim nimic despre rugăciunea din momentul în care călătorim

(rugăciunea efectuată în timpul călătoriei).» Ibn ‘Omar a spus: «O, nepotul meu, Allah ni l-a trimis pe Mohammed (ﷺ) atunci când nu știam nimic. Nu trebuie decât să facem ceea ce l-am văzut pe el (ﷺ) făcând.»” (An-Nasa’i)

Atunci când ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) s-a uitat la Piatra Neagră[40], a spus:

„Fără îndoială, știu că ești o piatră ce nici nu poate ajuta, nici nu poate dăuna. Dacă nu l-aș fi văzut pe Mesagerul lui Allah sărutându-te, nu te-aș fi sărutat nici eu.” (Al-Bukhari), apoi a sărutat-o.

‘Omar ibn ‘Abd al-‘Azīz a spus:

„Mesagerul lui Allah (ﷺ) a lăsat o Sunnah și califii de după el au lăsat o Sunnah. A le urma înseamnă a confirma Cartea lui Allah și a acționa conform lor înseamnă a-L asculta pe Allah și a întări Credința lui Allah. Nimeni nu are dreptul să schimbe Sunnah, să o modifice sau să urmeze opinia celor care i se opun. Cel care o urmează este călăuzit. Cel care o urmează va obține victoria. Pe cel care i se opune și urmează alta decât calea credincioșilor, Allah îl va lăsa în seama a ceea ce a urmat și îl va arunca în Focul Iadului, care este un sfârșit rău.”

Al patrulea drept: a-l iubi

Un musulman trebuie să îl iubească pe Profet (ﷺ) în mod sincer. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «Dacă părinții voștri, fiii voștri, frații voștri, soțiile voastre, rudele voastre, bunurile pe care le-ați dobândit, negoțul de a cărui lăncezire vă temeți și locuințele de care sunteți mulțumiți vă sunt vouă mai scumpe decât Allah, decât Trimisul Său și decât lupta pe Calea Lui, atunci așteptați-vă să vină Allah cu Porunca Sa! (împlinirea amenințării Sale) (...)»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:24]

Profetul (ﷺ) a spus:

„Niciunul dintre voi nu va crede cu adevărat până când nu mă va iubi mai mult decât pe copiii și pe părinții lui și mai mult decât pe toți oamenii.” (Ibn Majah)

‘Omar ibn Al-Khattāb (Allah să fie mulțumit de el!) i-a spus Profetului (ﷺ):

„(...) «O, Mesager al lui Allah, îmi ești mai drag decât oricine, cu excepția propriului sine.» Profetul (ﷺ) i-a spus: «Nu, (jur) pe Cel în Măinile Căruia se află sufletul meu, (nu vei crede cu adevărat) până când nu îți voi fi mai drag decât propriul sine.» Atunci ‘Omar i-a spus: «(Jur) pe Allah, acum

te iubesc mai mult decât pe mine.» Profetul (ﷺ) a spus: «Acum, ‘Omar (acum ești un credincios).»” (Al-Bukhari)

Nasiha[41] are legătură cu această dragoste și desemnează dorirea binelui pentru cel al cărui obiect este. Din punct de vedere lingvistic, nasiha înseamnă puritate.

Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„«Religia este nasiha.» Companionii au întrebat: «O, Profet al lui Allah! Față de cine?» Mesagerul lui Allah (ﷺ) a răspuns: «Față de Allah, față de Cartea Sa, față de Profetul Său, față de liderii musulmani și față de

comunitatea musulmană, în general.»”
(Muslim și An-Nasa’i)

Nasiha față de Mesagerul lui Allah (ﷺ) înseamnă confirmarea Profetiei sale, ascultarea, sprijinirea și protejarea lui, precum și urmarea Sunnei sale.

Învățatul Abu Bakr al-Anjurri (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Nasiha de dragul lui include două tipuri de comportament sincer: unul este nasiha în timpul vieții sale și cealaltă este nasiha după moartea sa.”

În timpul vieții sale, aceasta însemna ajutorarea, protejarea și ascultarea lui. După moartea sa, ea înseamnă „menținerea respectului și a iubirii față

de el (ﷺ) și perseverarea în învățarea Sunnei sale și în înțelegerea Shari‘ei. Aceasta înseamnă, de asemenea, a-i iubi familia și pe companioni, a evita lucrurile neplăcute conform Sunnei lui și ceea ce deviază de la ea.”

Datorită faptului că iubirea față de Profet (ﷺ) este o obligație, aceasta aduce o răsplată excelentă. Anas (Allah să fie mulțumit de el!) a spus că un om s-a dus la Profet (ﷺ) și l-a **întrebat:**

„«O, Mesager al lui Allah! Când va veni Ceasul?» Profetul (ﷺ) s-a ridicat pentru a efectua rugăciunea, iar atunci când a terminat, **a întrebat:** «Unde este cel care a întrebat când va sosi

Ceasul?» Omul a răspuns: «Eu sunt acela, o, Mesager al lui Allah.» El (ﷺ) a întrebat: «Ce ai pregătit pentru el?» Omul a răspuns: «O, Mesager al lui Allah, nu am pregătit multe rugăciuni sau post pentru el, dar îi iubesc pe Allah și pe Mesagerul lui.» Profetul (ﷺ) a spus: «Un om va fi cu cei pe care îi iubește și tu vei fi cu cei cu care îi iubești.» (...)" (At-Tirmidhi)

Profetul a (ﷺ) spus, **de asemenea:**

„(...) Cel care mă iubește va fi cu mine în Paradis.” (At-Tirmidhi)

Dragostea față de Profet (ﷺ) se manifestă în multe moduri. Ea înseamnă să preferăm lucrurile cu care

a venit Profetul (ﷺ) în locul dorințelor proprii. Mânia noastră împotriva oamenilor va fi de dragul lui Allah. Îl vom aminti și menționa deseori pe Profet (ﷺ) și ne vom dori să îl întâlnim. Îl vom respecta și vom fi smeriți atunci când îi vom auzi numele. Vom iubi Coranul pe care l-a adus Profetul (ﷺ). Vom arăta compasiune față de comunitatea sa, luptând pentru interesele acesteia.

Al cincilea drept: a-l respecta

Allah Preaînaltul spune:

„Noi te-am trimis pe tine ca martor, vestitor de bine și prevenitor (martor pentru comunitatea ta, în legătură cu

felul în care a răspuns propovăduirii tale, vestitor al Paradisului pentru cei care ți-au răspuns și prevenitor asupra Infernului pentru cei care ți se opun), ~ Pentru ca voi să credeți în Allah și în Trimisul Său și pentru ca să-l sprijiniți și să-l cinstiți (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 48:8-9]

Respectul față de Profet (ﷺ) include onorarea, **lăudarea și numirea sa cu cele mai nobile titluri precum:**

Mesagerul lui Allah sau Profetul lui Allah. Aceasta include, de asemenea, punerea opiniei sale în fața opiniei noastre și a-l apăra dacă este abuzat verbal.

Este interzisă, de asemenea,
blestemarea Profetului Mohammed (ﷺ).
Allah Preaînaltul spune:

„Aceia care îi necăjesc pe Allah și pe
Trimisul Său vor fi blestemați de Allah
în această lume și în Lumea de Apoi și
El le va pregăti lor osândă umilitoare.”
[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 33:57]

Respectul față de Profet (ﷺ) include
respectarea familiei sale. Abu Bakr
(Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Îl respectați pe Mohammed prin
respectarea familiei sale.”

Acesta include, de asemenea,
respectarea companionilor săi **(Allah**

să fie mulțumit de ei!). Allah Preaînaltul spune cu privire la cei care i-au jurat loialitate Profetului (ﷺ) la Al-Hudaybiyah:

„Allah a fost mulțumit de dreptcredincioși, când ei au făcut legământ cu tine (acolo) sub pom (...)”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 48:18]

Profetul (ﷺ) a spus:

„Nu spuneți cuvinte de ocară la adresa companionilor mei, căci, (jur) pe Cel în Mâna Căruia se află sufletul meu, chiar dacă vreunul dintre voi ar cheltui drept caritate atât de mult aur cât mărimea muntelui Uhud, aceasta nu ar

fi considerată nici măcar cât dau ei drept caritate cu o mână sau cu o jumătate de mână.” (Al-Bukhari și Muslim)

De asemenea, nu este permis nici măcar a glumi pe seama Profetului (ﷺ) sau a religiei islamice. Allah Preaînaltul spune:

„Iar dacă-i întrebi, atunci zic ei: «Noi vorbeam întra-olaltă și glumeam!» (...))” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:65]

S-a relatat că, în timpul campaniei de la Tabūk[42], un bărbat a spus:

„(...) «Nu am mai văzut pe nimeni asemeni acestor relatatori ai noștri! Ei

au cele mai înfometate stomacuri, cele mai mincinoase limbi și sunt cei mai lași în timpul unei bătălii.» Un bărbat din moschee (masjid) a spus: «Tu ești cel mincinos. Ești un ipocrit și îl voi informa pe Profetul lui Allah despre tine.» Această informație i-a fost adusă la cunoștință Mesagerului lui Allah (ﷺ) și, de asemenea, o parte din Coran a fost revelată cu privire la acest lucru.” ‘Abd Allah ibn ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!, relatatorul hadith-ului) a spus: „L-am văzut apoi pe bărbat ținându-se de picioarele cămilei Profetului (ﷺ) în timp ce cădeau pietre asupra lui și spunând: «O, Mesager al lui Allah! Noi doar vorbeam aiurea și glumeam.»», în timp ce Profetul (ﷺ)

recita versetul: «(...)Voi luați în derâdere pe Allah și semnele Sale și pe Trimisul Lui?!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:65]” (At-Tabari)

Al șaselea drept: a judeca în conformitate cu Shari‘ah lui

Cel de-al șaselea drept al Profetului Mohammed (ﷺ) este acela de a judeca în conformitate cu Shari‘ah lui și de a accepta judecata sa pe deplin. Allah Preaînaltul spune:

„ (...) Apoi, dacă aveți neînțelegeri într-o chestiune, aduceți-o (întru judecare) la Allah și la Trimis (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:59]

Prin urmare, este imperativ să căutăm răspunsuri în Nobilul Coran și în Sunnah Mesagerului lui Allah (ﷺ) atunci când avem întrebări cu privire la ceva. Trebuie să urmăm legile pe care Profetul Mohammed (ﷺ) le-a adus, să judecăm și să conducem în conformitate cu acestea.

În timpul Profetului (ﷺ), odată, pe când el (ﷺ) recita:

„(...) «Ei îi iau pe rabinii lor și pe călugării lor, precum și pe Mesia, fiul Mariei, ca domni în locul lui Allah, în vreme ce li s-a poruncit (în Cartea lor) să nu adore decât un Singur Dumnezeu, în afara căruia nu este (alt) Dumnezeu. Mărire Lui! El este

deasupra celor pe care-i asociază Lui!”
[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 9:31», Adi ibn Hatim (Allah să
fie mulțumit de el!) a spus: „«O,
Mesager al lui Allah, ei nu îi adoră.»
Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus: «Ba da.
Aceștia (rabinii și călugării) au
declarat lucrurile permise drept
nepermise și lucrurile nepermise drept
permise, iar ei (evreii și creștinii) i-au
urmat. Acesta este felul în care i-au
adorat.»” (Ahmad, At-Tirmidhi și At-
Tabari)

Nu putem să ne punem propriile
dorințe deasupra Legilor lui Allah
Preaînaltul și deasupra a ceea ce a adus
Mesagerul lui Allah (ﷺ). În principiu, a
face astfel înseamnă a crede că noi

știm mai bine decât Allah, în vreme ce El este Creatorul nostru și El ne cunoaște mai bine decât ne cunoaștem noi înșine:

„(...) cu adevărat, El este Atotcunoscător a ceea ce se află în piepturile (oamenilor)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 67:13]

El știe ce este mai bine pentru noi în Înțelepciunea Sa perfectă și El este Drept în tot ceea ce hotărăște. Prin urmare, a judeca conform altor legi decât cele revelate de Allah Preaînaltul este egal cu necredința.

Al șaptelea drept: a-i trimite salāh și salām

Acest drept are legătură cu trimiterea de salāh (a te ruga pentru el) și salām (a îl saluta) asupra lui. Allah Preaînaltul spune:

„Allah și îngerii Săi se roagă (îi aduc laude) pentru Profet. O, voi cei care credeți, rugați-vă pentru el și salutați-l cu tot respectul.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:56]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Celui care va trimite salāh asupra mea o dată, Allah va trimite salāh asupra lui înzecit, îi va șterge zece păcate și îi va ridica statutul cu zece nivele.” (An-Nasa’i)

El (ﷺ) a spus, de asemenea:

„Cei care vor fi cel mai aproape de mine în Ziua Judecării vor fi cei care se roagă cel mai des lui Allah pentru mine.” (At-Tirmidhi)

Profetul (ﷺ) ne-a învățat o modalitate prin care să trimitem salāh asupra lui. Abu Humayd As-Sa’idi a relatat că Profetul (ﷺ) a fost întrebat:

„«O, Mesager al lui Allah! Cum ar trebui să trimitem binecuvântări asupra ta?» Mesagerul lui Allah (ﷺ) a răspuns: «Spuneți: Allāhumma sālli ‘ala Muhammad wa ‘ala āli Muhammad, kama sallaita ‘ala Ibrāhīm wa ‘ala āli Ibrāhīm, Innaka Hamīdum Majīd, allāhumma bārik ‘ala Muhammad wa ‘ala āli Muhammad kama bārakta ‘ala

Ibrāhīm wa ‘ala āli Ibrāhīm, Innaka Hamīdum Majīd (O, Allah, trimite Slava Ta asupra lui Mohammed și asupra familiei lui Mohammed, așa cum ai trimis slava Ta asupra lui Avraam și asupra familiei lui Avraam. Cu adevărat, Tu ești plin de Slavă și Măreție. O, Allah, trimite binecuvântările Tale asupra lui Mohammed și asupra familiei lui Mohammed, așa cum ai trimis binecuvântări asupra lui Avraam și asupra familiei lui Avraam. Cu adevărat, Tu ești plin de Slavă și Măreție!)»” (Al-Bukhari)

Acesta este Tashahhud[\[43\]](#).

Un alt mod de a trimite salām asupra sa este rostirea expresiei: *salla Allahu ‘aleihi wa sallam* (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) atunci când este menționat Profetul (ﷺ).

Semnificația trimiterii de salām asupra Profetului (ﷺ) este aceea de a-I cere lui Allah Preaînaltul să îl protejeze de orice rău și este, de asemenea, un salut către Profet (ﷺ). Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Nu există cineva care să trimită salām asupra mea fără ca Allah să îmi redea sufletul astfel încât să îi întorc salutul.” (Abu Dawud)

Profetul (ﷺ) a spus, **de asemenea:**

„Nu vă luați casele drept morminte și nu luați mormântul meu drept loc de festivitate **(pe care să îl vizitați în mod repetat)**. Trimiteți binecuvântări asupra mea, căci salutul vostru mă va ajunge indiferent unde vă aflați.” **(Abu Dawud)**

Din moment ce Allah Preaînaltul ne-a poruncit să trimitem salāh și salām asupra Profetului Mohammed (ﷺ), aceasta este o obligație generală și nu este restricționată la un timp specific. Este obligatoriu să o rostim cel puțin o dată. Totuși, a o spune de mai multe ori este recomandat și este Sunnah.

Alte timpuri includ momentul în care cineva se roagă lui Allah Preaînaltul pentru ceva. Ibn Mas'ud (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (ﷺ) a spus::

„Atunci când unul dintre voi vrea să îi ceară lui Allah ceva, el ar trebui să înceapă prin laudarea și preamărirea Lui așa cum merită și apoi prin trimiterea de binecuvântări asupra Profetului (ﷺ). Atunci ruga sa are mai multe șanse să fie acceptată.” (Ahmad)

Același este cazul în timpul adhan-ului[44], în ziua de vineri, la intrarea și la ieșirea din moschee sau în timpul rugăciunii funerare.

Al optulea drept: a evita inovațiile în ceea ce privește religia, în special cele care au legătură cu Profetul (ﷺ)

Deși Profetul Mohammed (ﷺ) merită drepturile menționate anterior, este important să nu mergem la extreme cu privire la drepturile sale. Mulți musulmani au inovat practici cu privire la acestea și le-au inclus ca fiind parte din religie, făcând aceasta, în principal, pentru a arăta că îl iubesc. Este adevărat că Profetul Mohammed (ﷺ) merită anumite drepturi, dar a inova practici care contrazic învățăturile lui și a le justifica spunând că ne arătam iubirea și respectul față de el este bid'ah[45]. Aceasta nu va face decât să îi devieze pe credincioși de la calea sa

cea dreaptă. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Evitați noutățile, pentru că orice chestiune care nu are precedent în islam este bid‘ah (inovație), iar orice bid‘ah (inovație) este o deviere.” (Abu Dawud și Tirmidhi)

Mulți musulmani s-au rătăcit în încercările lor de a a-și arăta dragostea pentru Profetul lor (ﷺ). În continuare, este un rezumat al celor mai importante categorii de inovații:

Bid‘ah în divinizarea lui

O inovație pe care musulmanii trebuie să o evite este aceea de a-l diviniza pe Mohammed (ﷺ). Acesta este modul în

care s-au rătăcit creștinii, divinizându-l pe Isus (Pacea fie asupra sa!). După moartea lui, creștinii au început să îl adore ca pe Dumnezeu lor și au părăsit Tawhīd-ul pe care el (Pacea fie asupra sa!) l-a adus. Allah Preaînaltul spune despre ei:

„Necredincioși (pentru că ei îl defăimează pe Creator, atunci când îl înfățișează ca fiind o ființă umană neputincioasă și cu puteri limitate) sunt aceia care zic: «Dumnezeu este Mesia, fiul Mariei.» Spune: «Cine L-ar putea împiedica pe Allah, dacă ar voi să-l facă să piară pe Mesia, fiul Mariei, pe mama lui și pe toți care se află pe Pământ? (...)» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:17]

În același fel, a-l diviniza pe Profetul Mohammed (ﷺ) este necredință. Mohammed (ﷺ) a fost un Rob și un adorator al lui Allah Preaînaltul. El (ﷺ) a fost un Profet și un Mesager. **Allah Preaînaltul spune:**

„Și Mohammed nu este decât un Trimis (Profet) (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:144]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Nu exagerați în laudarea mea la fel cum creștinii au făcut cu Isus, fiul Mariei, deoarece eu nu sunt decât un rob al lui Allah; așadar, spuneți-**mi:** «Robul și Mesagerul lui Allah.»” (Al-Bukhari)

Nu putem pretinde că Mohammed (ﷺ) ar fi putut prezice adevărul sau ar fi putut aduce daune sau beneficii și nici nu ar fi putut să călăuzească pe cineva în conformitate cu dorința lui. Acestea sunt lucruri pe care Allah Preaînaltul i le-a revelat, iar el (ﷺ) nu a avut abilitatea de a hotărî nimic. **Allah Preaînaltul spune:**

„Spune (o, Mohammed): «Eu nu știu dacă (pedeapsa) care vi s-a promis este aproape sau dacă Domnul meu va hotărî un termen îndepărtat pentru aceasta. ~ (Numai El este) Atoateștiutor a ceea ce este Ghaib (Necunoscut) și El nu descoperă nimănui taina (Ghaib) Sa.»”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 72:25-26]

Respingerea divinizării Profetului (ﷺ) înseamnă și acceptarea morții lui. El (ﷺ) a fost un om și toți oamenii trebuie să moară. **Allah Preaînaltul spune:**

„Tu vei muri (într-o zi) și vor muri și ei (într-o zi).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:30]

Bid‘ah prin istigatha[46]:

Unii musulmani s-au rătăcit atât de mult încât au ajuns să îi ceară ajutorul Profetului (ﷺ) în loc să Îi ceară ajutorul lui Allah Preaînaltul. Acest lucru reprezintă shirk[47], fapt pe care Allah nu îl iartă. **Allah Preaînaltul spune:**

„Și nu chema (nu adora) în locul lui Allah ceea ce nu-ți este spre folos (nici în această viață, nici în Viața de Apoi) și nici spre stricăciune (dacă nu-l adori), căci de vei face (aceasta) (de-l vei adora), vei fi (tu) dintre cei nelegiuți! ~ Și dacă Allah te atinge cu un rău, (să știi că) nu este cine să-l îndepărteze decât numai El! (...)”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:106-107]

Bid‘ah prin tawassul:

O altă inovație care a devenit populară este facerea de tawassul prin Profetul Mohammed (ﷺ).

Semnificația termenului de tawassul este aceea de a căuta apropierea de Allah. Allah Preaînaltul spune în Nobilul Coran:

„O, voi cei care credeți! Fiți cu frică de Allah, căutați calea (aceasta fiind evlavie și faptele bune) pentru a vă apropia de El și luptați pe Calea Lui. Poate că voi o să izbândeți!”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:35]

Există trei tipuri de tawassul ce sunt permise în islam:

Primul: invocarea lui Allah Preaînaltul prin folosirea Numelor și Atributelor

Sale. **Dovada pentru aceasta este versetul:**

„Ale lui Allah sunt Numele cele mai frumoase (cele nouăzeci și nouă de Atribute sau Nume sublime ale lui Allah. Conform unui hadith, acela care le știe pe toate va ajunge în Paradis)! Chemați-L cu ele (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:180]

Înțelesul acestui verset este:

„Chemați-l pe Allah Preaînaltul făcând tawassul prin folosirea Numelor și Atributelor Sale frumoase.”

De asemenea, Profetul (ﷺ) obișnuia să caute adăpost la Allah folosind cuvintele:

„O, Allah, caut adăpost (la Tine) prin Onoarea (Izzat) Ta, nimeni nu are dreptul de a fi adorat în afară de Tine! (...)” (Al-Bukhari)

Al doilea: invocarea lui Allah Preaînaltul prin pomenirea unor fapte bune pe care cineva le-a făcut. Allah Preaînaltul spune:

„Care zic: «Domnul nostru, noi credem! Iartă-ne nouă greșelile noastre și ferește-ne pe noi de chinurile Focului!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:16]

Așadar, este permis a pomeni o acțiune bună drept mijloc de tawassul pentru

ca rugăciunea să aibă mai multe șanse de a primi răspuns.

Al treilea: a-i cere unui musulman pios, care este în viață și ale cărui rugăciuni credem că vor fi acceptate, să facă suplicații pentru noi. Astfel, cineva poate merge la o persoană pe care o consideră dreptcredincioasă și să-i ceară să se roage pentru el. Există numeroase exemple despre aceasta în Sunnah Profetului Mohammed (ﷺ). Spre exemplu, un bărbat a mers la Profetul Mohammed (ﷺ) și i-a spus să Îl roage pe Allah pentru ploaie, deoarece era secetă. Profetul (ﷺ) a făcut astfel și a plouat intensiv timp de o săptămână. Apoi, același bărbat s-a dus și i-a spus Profetului (ﷺ) să Îi ceară lui

Allah ca ploaia să se oprească, iar Profetul (ﷺ) L-a rugat pe Allah să direcționeze ploaia către împrejurimile orașului Medina. Atunci, norii au făcut un cerc în jurul orașului și a continuat să plouă.

După moartea Profetului (ﷺ), ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) obișnuia să îl roage pe unchiul Profetului (ﷺ), Al-‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!), pentru ca acesta să Îi ceară lui Allah Preaînaltul să trimită ploaia. De fapt, niciunul dintre companioni (Allah să fie mulțumit de ei!) nu s-a rugat lui Allah pentru ceva folosind drept tawassul dreptul sau statutul Profetului (ﷺ) după moartea sa. **Aceștia au înțeles că:** „.....o ființă creată îi poate aduce

beneficii alteia decât prin rugă sau ajutor, atât timp cât este în viață. Așadar, Allah Preaînaltul iubește ca noi să căutăm apropierea de El prin credință, acțiuni dreptcredincioase și prin trimiterea de salāh și salām asupra Profetului Său (ﷺ), iubindu-l, ascultându-l și aliindu-ne cu el. Acestea sunt mijloacele de a căuta apropierea de El.”, după cum a explicat Ibn Taymiyah (**Allah să aibă milă de el!**).

Bid‘ah prin shafa’ah[48]:

Unii musulmani ai zilelor noastre caută shafa’ah Profetului (ﷺ). **Shafa’ah este definită din punct de vedere lingvistic ca fiind:** „Mijlocitorul care vorbește cu

un rege pentru ajutorarea altei persoane, cerând ceva pentru altcineva.” Astfel, oamenii îl roagă pe Profet (ﷺ) să Îi ceară lui Allah Preaînaltul să îi ierte sau să răspundă nevoilor lor. Aceasta se întâmpla în timpul vieții Profetului (ﷺ), dar, după moartea sa, companionii (Allah să fie mulțumit de ei!) au încetat să mai facă aceasta și s-au dus la unchiul său.

O persoană poate argumenta spunând că Profeții (Pacea fie asupra lor!) sunt vii în mormintele lor și, în acest mod, ei pot răspunde la chemările pentru mijlocire. Răspunsul la aceasta este că noi știm că: „...nici Profetul (ﷺ) și nici Profeții de dinaintea lui nu au prescris ca oamenii să se roage îngerilor,

Profetilor sau celor credincioși și nici să le ceară să mijlocească pentru ei, nici după moartea lor, nici atunci când erau absenți.”, după cum a explicat învățatul Ibn Taymiyah (Allah să aibă milă de ei!).

Bid‘ah prin intermediul sărbătorilor

Alte inovații care s-au strecurat în practicile musulmanilor includ sărbătorirea zilei de naștere a Profetului (ﷺ) sau ziua de hijrah[49]. Sărbătorirea acestor evenimente nu face parte din Sunnah Profetului (ﷺ) sau din religia lui, islamul. Nici Profetul (ﷺ) și nici companiile săi (Allah să fie mulțumit de ei!) nu au

sărbătorit aceste zile. Sărbătorirea zilei de naștere a Profetului (ﷺ) este, de fapt, „...datorată imitării creștinilor în sărbătorirea zilei de naștere a lui Isus (Pacea fie asupra lui!) sau unei presupuse iubiri față de Profet (ﷺ). Acestea sunt motivele din spatele ei. A sărbători ziua de naștere a Profetului(ﷺ) , chiar dacă mulți învățați dezbat data, este un act inovat ce nu a fost făcut niciodată de salafi[50]. Dacă acesta ar fi fost un act bun, atunci companionii ar fi făcut aceasta înaintea noastră”, după cum a explicat învățatul Ibn Taymiyah (Allah să aibă milă de el!).

Au fost prescrise două sărbători pentru națiunea musulmană și anume ‘Eīd al-

Fitr și ‘Eīd al-Adha[51]. Anas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Când Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a ajuns în Medina, a constatat că oamenii de acolo aveau două zile de sărbătoare pe an. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a întrebat: «Pentru ce sunt aceste zile?» Ei au răspuns: «Obişnuiam să ne distrăm în aceste zile înainte de apariția islamului.» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a spus atunci: «Allah v-a dăruit două zile mai bune decât acestea, ‘Eīd al-Fitr și ‘Eīd al-Adha.»” (Abu Dawud)

Orice altă sărbătoare religioasă în afară de acestea este o inovație și nu face parte din această religie.

Aceste inovații nu fac parte din religie și sunt rezultatul mergerii la extrem în acordarea drepturilor Profetului (ﷺ). Cu adevărat, Profetul (ﷺ) are o poziție înaltă și plină de onoare printre noi, însă, a devia prin adoptarea practicilor care contrazic învățăturile sale nu este o expresie a dragostei și a respectului față de el (ﷺ), ci o expresie a neascultării, care, în loc să îi acorde drepturile Profetului Mohammed (ﷺ), i le neagă.

O abordare echilibrată este cea ce ne-a învățat Profetul Mohammed (ﷺ) și

aceasta este exact ceea ce trebuie să facem atunci când îi acordăm drepturile.

Cunoaște-I pe Profetul tău (ﷺ)

de Jasim Al-Mutawwa

El (ﷺ) este: „Mohammed, fiul lui ‘Abd Allah, fiul lui ‘Abd Al-Muttalib, fiul lui Hashim, fiul lui ‘Abd al-Manaf, fiul lui Qussai.”

Jasim Al-Mutawwa condensează biografia Profetului (ﷺ) în câteva pagini și se concentrează asupra modului în care a fost perceput de către companiile săi (Allah să fie mulțumit de ei!). El insistă că: „Musulmanii trebuie să verifice întotdeauna că

propria credință în Profet (ﷺ), acționarea conform Sunnei sale și dragostea pentru el (ﷺ) sunt vii și puternice în viețile lor.”

Cunoaște-I pe Profetul tău (ﷺ)

O caracteristică fundamentală a musulmanului este dragostea lui față Profetul Mohammed (ﷺ). Nimeni nu poate susține că este un musulman fără aceasta. **Allah Preaînaltul ne spune în Nobilul Coran:**

„Noi te-am trimis pe tine ca martor, vestitor de bine și prevenitor (Martor pentru comunitatea ta, în legătură cu felul în care a răspuns propovăduirii tale, vestitor al Paradisului pentru cei

care ți-au răspuns și prevenitor asupra Infernului pentru cei care ți se opun ție), ~ Pentru ca voi să credeți în Allah și în Trimisul Său și pentru ca să-l sprijiniți și să-l cinstiți (pe Profet) și să-L preamăriți dimineața și seara (pe Allah)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 48:8-9]

Această dragoste, respect și gloriificare sunt drepturile lui asupra fiecărui musulman, au fost valabile în timpul vieții sale și continuă să fie valabile după moartea sa. Exista sute de versete din Nobilul Coran și hadith-uri care explică cum anume respectă musulmanii aceste drepturi, care se încadrează în trei categorii: a crede în

el (ﷺ), a-l urma și a-l iubi. **Allah Preaînaltul spune:**

„Însă, nu! (**Jur**) pe Domnul Tău! Nu vor crede ei (**cu adevărat**) până ce nu te vor lua pe tine ca judecător pentru cele care se iscă între ei și nu vor mai afla în sufletele lor temere față de ceea ce tu ai hotărât și nu se vor supune cu desăvârșită supunere (**hotărârii tale**).”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:65]

‘Abd Allah ibn Hisham (**Allah să fie mulțumit de el!**) a spus:

„Ne aflam alături de Profet (ﷺ), iar el îl ținea de mână pe ‘Omar ibn al-Khattāb. ‘Omar i-a spus: «O, Mesager

al lui Allah, îmi ești mai drag decât oricine, cu excepția propriului sine.» Profetul (ﷺ) i-a spus: «Nu, (jur) pe Cel în Măinile Căruia se află sufletul meu, (nu vei crede cu adevărat) până când nu îți voi fi mai drag decât propriul sine.» Atunci ‘Omar i-a spus: «(Jur) pe Allah, acum te iubesc mai mult decât pe mine.» Profetul (ﷺ) a spus: «Acum, ‘Omar (acum ești un credincios).»” (Al-Bukhari)

Musulmanii trebuie să verifice întotdeauna că propria credință în Profet (ﷺ), acționarea conform Sunnei sale și dragostea pentru el (ﷺ) sunt vii și puternice în viețile lor. Cheia aprinderii flăcării credinței se află în cunoașterea Profetului Mohammed (ﷺ).

Sperăm că următorul rezumat al vieții Profetului (ﷺ), care arată cine a fost și ce a realizat, ne va ajuta să obținem aceasta.

Descendența lui (ﷺ)

Mohammed, fiul lui ‘Abd Allah, fiul lui ‘Abd Al-Muttalib, fiul lui Hashim, fiul lui ‘Abd al-Manaf, fiul lui Qussai. Mama lui Mohammed este Aminah, fiica lui Wahab.

Conceperea lui

Aminah obișnuia să spună că nu a simțit niciodată că ar fi fost însărcinată și că nu a suferit durerea greutății pruncului, așa cum au suferit alte femei. Ea a spus că singurul

semn care i-a dat de înțeles că este însărcinată a fost faptul că nu i-a venit menstruația.

Nașterea lui

Mesagerul lui Allah s-a născut în ziua de luni, 10 Rabī‘ al-Awwal, 570 e.n.

Moașa lui

Moașa care a asistat la nașterea lui a fost Ash-Shaffā’ Umm ‘Abd Ar-Rahman ibn Auf.

Numele lui

- Mohammed și Ahmad
- Al-Māhi (Distrugătorul - necredința este distrusă de el)

- Al-Hāsher (Adunătorul - pentru că va fi înviat drept liderul adunării în Ziua Judecării)
- Al-Āqib (Succesorul, fiind ultimul Profet)
- Al-Muqaffa (are același înțeles ca și Al-Āqib)
- Profet al milei, Profet al căinței
- Ash-Shahid (Martorul)
- Al-Mubash-sher (Aducătorul de semne bune)
- An-Nathir (Cel care avertizează)
- Ad-Dhahuk (Cel care zâmbește des)

- Al-Mutawakkil (Cel care are încredere deplină în Allah)
- Al-Fāteh (Cuceritorul)
- Al-Amin (Cel sincer, Cel demn de încredere)
- Al-Khātam (Ultimul Profet)
- Al-Mustafa (Cel ales)
- Ar-Rasūl (Mesagerul)
- An-Nabi (Profetul)
- Al-Ummi (Cel fără știință de carte)
- Al-Qusum (Dăătorul de caritate)

Doicile lui

Prima femeie care l-a alăptat a fost mama sa, iar aceasta doar pentru câteva zile. După aceasta, a fost Thuwaybah[52], care l-a alăptat și pe fiul ei, Masruh. Aceasta s-a întâmplat timp de câteva zile până la sosirea Halimei As-Sa'diyah[53]. Atunci când a ajuns Halimah, aceasta l-a luat în casa ei din deșert, unde și-a petrecut primii ani ai copilăriei, în tribul Sa'ad[54].

Moartea tatălui său

Tatăl său, 'Abd Allah a plecat din Mecca într-o călătorie de afaceri în Siria împreună cu un grup de bărbați din Quraiș[55]. La întoarcere, aceștia s-au oprit în Medina (**Yathrib pe**

atunci), unde el s-a îmbolnăvit. El i-a spus grupului ca va rămâne cu unchii săi materni, fiii lui Uddai ibn An-Najjar. Acesta a murit în timp ce se afla în Medina, la vârsta de 25 de ani. Moștenirea lui a fost alcătuită din cinci cămile și câteva oi. Mesagerul lui Allah (ﷺ) le-a moștenit. Umm Ayman, al cărei nume de domnișoară era Barakah, era dădaca lui în acel timp.

Moartea mamei sale

Atunci când Profetul (ﷺ) avea șase ani, mama lui l-a dus în Medina pentru a-și vizita unchii din familia Najjar. Umm Ayman, dădaca lui, se afla cu ei pentru a avea grijă de el (ﷺ). Aminah a stat în Medina pentru o lună și s-a întors. A

murit pe drumul de întoarcere la Al-Abwā. În timpul legământului de Al-Hudaybiyah, Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„V-am interzis să vizitați mormintele. Însă lui Mohammed i s-a oferit permisiunea de a vizita mormântul mamei sale; așadar, vizitați-le, pentru că vă vor aminti de Viața de Apoi.” [\[56\]](#) (At-Tirmidhi)

Descrierea fizică

Mesagerul lui Allah (ﷺ) era de înălțime medie, nici înalt, nici scund. Culoarea pielii sale nu era nici închisă, nici foarte deschisă. Avea păr ondulat, nici drept, nici creț, care îi ajungea până la

umeri. Anas (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Nu am atins mătase fină sau dibaj (mătase groasă) mai delicată decât mâna Profetului (ﷺ) și nici nu am simțit un parfum mai frumos decât transpirația Profetului (ﷺ).” (Al-Bukhari)

Fața sa era rotundă, ochii săi erau negri închiși, degetele sale erau subțiri, fruntea mare, barba aspră, obrații plați, pieptul larg, mâinile și umerii păroși, iar brațele lungi.

Copiii săi

Cel mai mare dintre copiii săi se numea Al-Qassim. El a fost urmat de

un alt băiat, numit ‘Abd Allah, și de patru fete: Zeinab, Ruqayyah, Umm Kulthum și Fatimah (Allah să fie mulțumit de ele!). Aceștia au fost cu toții copiii săi cu Khadijah, prima sa soție (Allah să fie mulțumit de ea!). Al-Qassim și ‘Abd Allah au murit în timpul copilăriei. El (ﷺ) a mai avut un fiu, Ibrāhīm, cu Maria al-Qibtiya (sclava coaptă primită cadou), care a murit pe când avea doar 16 luni.

Câteva dintre miracolele sale

- Nobilul Coran
- Călătoria nocturnă de la Mecca la Ierusalim și Ascensiunea la Ceruri

- Durerea palmierului pe care îl folosea drept amvon atunci când s-a mutat la alt amvon
- Apa ieșind dintre degetele sale pentru a potoli setea credincioșilor
- Cunoștințele pe care le deținea cu privire la lucrurile metafizice, pe care i le-a dat Allah Preaînaltul
- Faptul că a fost salutat de pietre și de copaci pe când era Mesagerul lui Allah
- Cunoștințele pe care le deținea cu privire la evenimentele viitoare, fiind informat de Allah Preaînaltul

- Despicarea Lunii ca semn pentru tribul Quraiş
- Înmulţirea mâncării și a băuturii prin intermediul binecuvântărilor sale
- Tratarea suferinţelor companionilor (Allah să fie mulţumit de ei!) prin du‘ā’ [\[57\]](#) și prin masarea zonelor afectate
- Suplicațiile lui au primit răspuns
- Îngerii (Pacea fie asupra sa!) care au luptat de partea lui, în special în timpul bătăliei de la Badr

Modul în care Allah Preaînaltul l-a onorat în această lume

1. Ultimul dintre Profeti (Pacea fie asupra lor!):

Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Făcând comparație, asemănarea dintre mine și alți Profeti de dinaintea mea este precum cea a unui om care își construiește o casă frumoasă, căreia îi lipsește o cărămidă într-un colț.

Oamenii ar merge în jurul ei și s-ar minuna de frumusețea ei, dar ar spune: «Numai dacă ar fi fost pusă o cărămidă în acest loc!» Așadar, eu sunt cărămida și sunt ultimul dintre Profeti.” (Al-Bukhari)

2. Are mai multe drepturi asupra tuturor națiunilor decât au propriii lor Profeți (Pacea fie asupra lor!):

„Cei mai îndreptățiți oameni să se socotească apropiați de Avraam sunt aceia care l-au urmat pe el (în ceea ce privește supunerea doar în fața lui Allah) și pe acest Profet (Profetul Mohammed) (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:68]

3. Soțiile lui sunt mamele credincioșilor:

Allah Preaînaltul spune:

„Profetul este mai milostiv (Profetul este mai milostiv față de dreptcredincioși și mai vrednic în toate

chestiunile privitoare la religie și la această viață decât ei înșiși) față de dreptcredincioși decât își sunt ei înșiși, iar soțiile sale sunt mamele lor (și dreptcredincioșilor le este interzis să se căsătorească după el, cu ele) (...)"

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:6]

4. Este cel mai bun dintre toate creațiile:

Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Într-adevăr, Allah l-a ales pe Kinanah dintre copiii lui Ismail, și l-a ales pe Quraiș dintre Kinanah, și l-a ales pe Hashim dintre Quraiș, și m-a ales pe

mine dintre Banu Hashim.” (At-Tirmidhi)

5. El (ﷺ) este o îndurare pentru toate creaturile:

Allah Preaînaltul spune:

„Și Noi nu te-am trimis (o, Mohammed) decât ca o îndurare pentru lumi.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:107]

6. Caracterul universal al mesajului său:

Allah Preaînaltul spune:

„Și Noi nu te-am trimis (o, Mohammed) decât ca vestitor și prevenitor pentru toată lumea, însă cei

mai mulți dintre oameni nu știu.”
[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 34:28]

7. Allah Preaînaltul a promis să îl
protejeze:

„(...) Însă Allah te ocrotește de oameni
(...)” [Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 5:67]

„Noi suntem de ajuns pentru tine
împotriva zeflemitorilor.” [Traducerea
sensurilor Nobilului Coran, 15:95]

8. Allah Preaînaltul a promis să
protejeze religia lui:

„Într-adevăr, Noi am pogorât Coranul și Noi îi vom fi păzitori!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 15:9]

9. Interzicerea de a fi numit după numele mic și de a vorbi peste el (ﷺ):

Allah Preaînaltul spune:

„Nu faceți chemarea Trimisului între voi ca pe o chemare a unuia dintre voi către altul! (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 24:63]

„(...) Nu ridicați glasurile voastre peste glasul Profetului (când vorbește el) (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 49:2]

10. Du‘ā’ constantă pentru ca binecuvântarea să fie asupra lui:

Allah Preaînaltul spune:

„Allah și îngerii Săi se roagă (Îi aduc laude) pentru Profet. O, voi cei care credeți, rugați-vă pentru el și salutați-l cu tot respectul.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:56]

11. Călătoria nocturnă de la Mecca la Ierusalim și Ascensiunea la Ceruri:

Aceasta a fost o ocazie în care a primit onoarea ca Allah Preaînaltul să i se adreseze în mod direct, a văzut Paradisul și Iadul, a auzit zgomotul calemurilor (care înregistrează Hotărârile lui Allah) și i-a condus pe

Profeti (Pacea fie asupra lor!) în salāh în Ierusalim. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„(...) De asemenea, m-am văzut într-un grup de Profeti (...) În momentul în care a intrat timpul pentru rugăciune, i-am condus (în rugăciune) (...)”
(Muslim)

12. Păcatele i-au fost iertate:

Allah Preaînaltul spune:

„Noi ți-am dat ție o biruință învederată (în anul 6 h., Profetul a încheiat la Al-Hudaybiyyah un armistițiu cu păgânii de la Mecca. Acest armistițiu este calificat aici ca o «biruință răzvedită» și ca «un mare

ajutor», pentru că el a condus la cucerirea Meccăi), ~ Pentru ca Allah să-ți ierte păcatele (greșeli mici, socotite păcate, având în vedere poziția Profetului. Unii comentatori socotesc, însă, că este vorba de păcatele comunității) tale, cele care au fost și cele care vor veni (...)" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 48:12]

13. Amânarea rugii lui acceptate:

Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„(...) Mi-am păstrat du‘ā’ pentru a mijloci pentru comunitatea (Ummah) mea în Ziua Judecății.” (Muslim)

14. Djinn-ul care îl însoțea a acceptat islamul:

Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„«Fiecare dintre voi are un djinn drept partener.» El (ﷺ) a fost întrebat: «Chiar și tu, o, Mesager al lui Allah?» El (ﷺ) a răspuns: «Chiar și eu, dar Allah m-a ajutat împotriva lui și el a acceptat islamul. Așadar, el mă îndeamnă să fac doar lucruri bune.»” (Muslim)

15. **Generația sa a fost cea mai bună dintre toate generațiile:**

Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Am fost trimis (ca Mesager al lui Allah) în cea mai bună dintre toate generațiile fiilor lui Adam de la crearea lor.” (Al-Bukhari)

16. O bucată din Paradis se află între casa și amvonul lui:

Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Între casa și amvonul meu este o grădină dintre grădinile Paradisului, iar amvonul meu se află peste izvorul meu (Kawthar)” (Al-Bukhari)

<http://sunnah.com/bukhari/96/64>

17. A-l vedea într-un vis este ca și cum l-ai vedea cu adevărat:

Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„(...) Oricine mă vede într-un vis, m-a văzut cu adevărat (...)” (At-Tirmidhi)

18. Sigiliul Profeției se afla între umerii lui:

Jabir (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Am văzut un sigiliu pe spatele Mesagerului lui Allah (ﷺ), care arăta precum oul unui porumbel.” (Muslim)

19. O multitudine de daruri speciale de la Allah Preaînaltul:

Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„(...) Am primit darul cuvintelor concise, dar cuprinzătoare ca înțeleș. Am fost ajutat de teroare (care exista în inimile dușmanilor) și prăzile de război mi-au fost făcute permise.

Pământul a fost purificat pentru mine și a fost făcut un loc de adorare. Am fost trimis pentru întreaga omenire, iar

seria Profetilor se încheie cu mine.”
(Muslim)

20. Cunoștințele despre metafizică:

‘Omar ibn Al-Khattāb (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Într-o zi, Profetul (ﷺ) s-a ridicat în fața noastră și ne-a informat cu privire la creație (și ne-a vorbit despre tot în detaliu) până când a menționat cum anume își vor primi oamenii Paradisului lăcașul lor și cum vor intra oamenii Iadului în lăcașele lor. Unii oameni și-au amintit ceea ce a spus, iar alții au uitat.” (Al-Bukhari)

Modul în care Allah Preaînaltul îl va onora în Viața de Apoi

1. Primul care va fi înviat și primul care va mijloci:

Referindu-se la el însuși, Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus că el (ﷺ) va fi primul pentru care se va deschide pământul, primul care va mijloci și primul care va fi lăsat să vorbească. (Ahmad)

2. Profeții (Pacea fie asupra lor!) merg sub steagul lui:

Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„(...) În mâinile mele se va afla stindardul Preamăririi lui Allah și nu mă laud, iar toți Profeții, începând cu Adam, se vor afla sub stindardul meu (...)” (Ahmad)

3. Primul care va merge pe Sirāt (podul de peste Iad):

Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„(...) Așadar eu voi fi primul care îl va trece (...)” (An-Nasa’i)

4. Primul care va intra în Paradis:

Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus: „(...) Voi fi primul care va bate la porțile Paradisului (...)” (Ahmad)

El (ﷺ) a spus: „Voi bate la Poarta Paradisului (în Ziua Judecării) și mi se va spune: «Cine este?» Voi răspunde: «Mohammed.» Vor deschide Poarta pentru mine și mi se va spune «Bine ai venit.»” (Ahmad)

5. Este Profetul cu cei mai mulți adepti:

Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„(...) În Ziua Judecării, voi fi Profetul cu cei mai mulți adepți.” (Ibn Majah)

6. A primit Al-Kawthar[58]:

„Atunci când Profetul lui Allah (ﷺ) a fost ridicat la Ceruri, în Paradis, un râu al cărui maluri erau din perle transparente sau goale pe dinăuntru i-a fost prezentat. Îngerul care era cu el l-a lovit cu mâna și a scos mosc.

Mohammed (ﷺ) l-a întrebat atunci pe îngerul care era cu el: «Ce este aceasta?» El a răspuns: «Este Al-

Kawthar pe care ți l-a dat Allah.»”
(Abu Dawud)

7. A primit cea mai înaltă poziție ca grad și virtute:

Aceasta a fost stabilită într-un hadith cunoscut[59] și este suplicația făcută la auzul adhan-ului.

8. A primit dreptul pentru mijlocire:

El (ﷺ) mijlocește pentru oamenii cu păcate majore sau minore, pentru ca oamenii să fie primiți în Paradis, precum și pentru cei care așteaptă să fie judecați, pentru ca aceștia să fie judecați mai repede[60].

El (ﷺ) a fost lăudat de către Allah Preaînaltul

1. Unul dintre noi (musulmanii):

Allah Preaînaltul spune:

„Tot astfel v-am trimis vouă un Profet dintre voi (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:151]

‘Ali ibn Abu Tālib (Allah să fie mulțumit de el!) a explicat că „dintre voi” se referă la legături „de rudenie, de căsătorie și descendență nobilă”.

2. Îndurarea:

„Și Noi nu te-am trimis decât ca o îndurare pentru lumi.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:107]

Allah Preaînaltul l-a acoperit pe Mohammed (ﷺ) cu milă, fapt pentru care el (ﷺ) însuși a fost o îndurare și toate trăsăturile sale sunt îndurare pentru oameni. Cel care este binecuvântat, chiar și cu puțin din mila lui, este salvat. Viața lui a fost o îndurare și moartea sa, de asemenea, înțelegându-se că a fost îndurare pentru djinni, ființe umane și toate celelalte creații.

3. Un martor și un aducător de vești bune și avertizări:

„O, Profetule! Noi te-am trimis ca martor, ca bine-vestitor, ca prevenitor.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:45]

El (ﷺ) este un martor pentru sau împotriva oamenilor în Ziua Judecării și este, de asemenea, martor că Allah este Singura divinitate. Allah Preaînaltul nu l-a făcut un prefăcut. Profetul (ﷺ) aduce vești bune de întoarcere la Allah și de primire a ceea ce El a trimis, iar celor care nu răspund chemării, el (ﷺ) le aduce un avertisment. Însă, el (ﷺ) nu se oprește la vești bune și la avertizări; ci, apoi, el (ﷺ) cheamă acești oameni la Allah. El (ﷺ) este descris ca: „(...) un chemător (al oamenilor) la Allah (la religia Lui, la supunerea față de El și la recunoașterea Unicității Sale) (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:46]

4. Candelă luminoasă:

„Și ca un chemător (al oamenilor) la Allah (la religia Lui, la supunerea față de El și la recunoașterea Unicității Sale) cu Voia Lui, și ca o candelă luminoasă.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:46]

Dintr-o candelă, pot deriva mai multe lumini. Dacă acestea se sting, originalul rămâne. Fiecare companion a primit ceva din lumina și călăuzirea Profetului (ﷺ).

5. Aprinderea flăcării:

„Și nu am crescut Noi reputația ta (și ai căpătat un statut înalt și numele tău este menționat la fiecare chemare la

rugăciune, în rugăciuni, precum și la predica din ziua de vineri)?”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 94:4]

Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a subliniat că Profetul (ﷺ) „a fost menționat alături de Allah în adhan, în iqāmah[61] și în Tashahhud, în zilele de vineri de la amvoane, în zilele de Al-Fitr și Al-Adha și în cele trei zile care le urmează; în ziua de Arafāt[62]; la locurile de aruncat pietre din timpul Hajj-ului pe Safā și Marwah[63], în discursurile legate de căsătorie și oriunde pe Pământ.”

Dacă un om Îl adoră pe Allah Preaînaltul, dar nu mărturisește că

Mohammed (ﷺ) este Mesagerul lui Allah, atunci adorarea lui nu înseamnă nimic. Faima Profetului (ﷺ) este preamărită printre îngerii (Pacea fie asupra lor!) în Paradis și printre oameni pe Pământ. Poziția laudată și gradele nobile pe care le-a primit îi vor preamări faima în Viața de Apoi.

Câteva dintre trăsăturile sale

1. Răbdarea:

Se spune că, atunci când Profetul (ﷺ) și-a rupt unul dintre dinți și și-a spart capul în bătălia de la Uhud, companionii (Allah să fie mulțumit de ei) s-au plâns și au spus:

„«Invocă blestemul asupra politeiștilor!», la care el (ﷺ) a răspuns: «Nu am fost trimis să invoc blesteme, ci am fost trimis ca îndurare.»”

(Muslim)

2. Generozitatea:

Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a spus că Profetul (ﷺ) era:

„(...) cel mai generos, chiar mai generos decât vântul puternic de necontrolat (în ceea ce privește graba de a face fapte bune).” (Al-Bukhari)

3. Mila și bunătatea

După eliberarea orașului Mecca, Profetul (ﷺ) le-a spus foștilor săi persecutori:

„«Ce credeți că ar trebui să fac cu voi?» Aceștia au răspuns: «Ce este mai bine. Ești un frate generos și fiul unui frate generos.» Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus: «Nu veți fi trași la răspundere astăzi. Mergeți, sunteți liberi.»” (Al-Baihaqi)

4. Loialitatea:

Atunci când Profetul (ﷺ) primea un dar, el obișnuia să spună:

„Duceți-l la casa lui cutare, ea a fost prietena Khadijei[64]. Duceți-o la casa

lui cutare, ea a iubit-o (pe Khadijah).”
(Al-Bukhari)

5. Modestia:

El (ﷺ) obișnuia să își ajute familia la treburile casnice. El (ﷺ) își curăța hainele singur, mulgea caprele, își cârpea hainele, își repara pantofii, se îngrijea, curăța casa, lega și îngrijea cămilele, mânca alături de servitoare, pe care o ajuta să frământa (aluatul) și își căra cumpărăturile de la piață. A avut de ales între a fi un Profet rege și un Profet rob al lui Allah, iar el (ﷺ) a ales-o pe ultima.

Exemple ale umorului său

1. Cu soțiile sale:

‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„Am venit la Trimisul lui Allah (ﷺ) și i-am adus khazirah (o mâncare făcută din carne și făină) pe care am gătit-o pentru el (ﷺ) și i-am spus Sawdei, în vreme ce Profetul (ﷺ) era așezat între noi: «Mănâncă!», dar ea a refuzat. I-am spus: «Fie mănânci, fie te mânjesc cu ea pe față.», iar ea a refuzat. De aceea, eu am pus mâna în khazirah și am mânjit-o cu ea pe față. Profetul (ﷺ) a zâmbit și i-a dat puțină (mâncare) cu mâna lui, spunându-i: «Mânjește-o (și tu) pe față!», iar Profetul (ﷺ) i-a zâmbit. ‘Omar a trecut pe acolo și a strigat: «‘Abd Allah, ‘Abd Allah (Rob al lui Allah, Rob al lui Allah)!», iar Profetul

(ﷺ) a crezut că va intra. De aceea, ne-a spus: «Ridicați-vă și spălați-vă fețele!»” (Musnad Abu Yu’ala Al-Musali, clasificat sahih de către Al-Albani)

2. Cu o femeie:

O femeie ce se numea Umm Ayman s-a dus la Mesagerul lui Allah (ﷺ) și i-a spus:

„«Soțul meu te invită.» El (ﷺ) a întrebat: «Cine este el? Bărbatul cu puțin alb în ochi?»» Ea a spus: «O, Mesager al lui Allah, pe Allah, el nu are alb în ochi.»” (Ibn Hajar)

El glumea cu ea, fiindcă fiecare om are o parte din ochi albă.

3. Cu copiii:

Mesagerul lui Allah (ﷺ) obișnuia să își ridice nepotul Al-Hussein ibn ‘Ali (Allah să fie mulțumit de el!) cu picioarele și să-i cânte cântece pentru copii. De asemenea, obișnuia să scoată limba la nepotul său Al-Hassan ibn ‘Ali (Allah să fie mulțumit de el!), care râdea atunci când îl vedea.

4. Cu unul dintre companioni:

Anas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (ﷺ) și-a îmbrățișat unul dintre companioni pe la spate, iar omul a spus:

„«Dă-mi drumul! Cine este?» Apoi, s-a întors pentru a îl confrunța și când a

observat că era vorba de Profet (ﷺ), și-a lipit spatele de pieptul lui. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a întrebat: «Cine cumpără acest sclav?» Bărbatul i-a spus: «O, Mesager al lui Allah, nu mă va cumpăra nimeni.» Mesagerul lui Allah (ﷺ) i-a spus: «(Jur) Pe Allah, tu nu ești greu de vândut (sau «Pe Allah, tu ești valoros»).»” (Ahmad ibn Hibban și At-Tirmidhi)

Credința în el (ﷺ) și răsplata pentru iubirea față de el (ﷺ)

1. Supunerea față de el (ﷺ) este o obligație:

Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Fiți cu supunere față de Allah și de Trimisul Său și nu vă întoarceți de la El, când îl auziți (când auziți Coranul care vă poruncește să vă supuneți Lu.)!”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 8:20]

„Iar în ziua când fețele lor vor fi întoarse de pe o parte pe alta în foc (de către îngerii care-i chinuiesc), vor zice ei: «Vai nouă! De I-am fi dat noi ascultare lui Allah și de i-am fi dat noi ascultare Trimisului!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:66]

2. A-l iubi este o cerință

Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Niciunul dintre voi nu va crede cu adevărat până când nu mă va iubi mai mult decât pe copiii și pe părinții lui și mai mult decât pe toți oamenii.” (Ibn Majah)

El (ﷺ) a mai spus:

„Trei calități îi vor permite celui care le deține să guste dulceața credinței: a-i considera pe Allah și pe Mesagerul Său mai dragi decât alți oameni (...)” (Muslim)

3. Răsplata pentru iubirea față de el:

Un bărbat a venit la Profet (ﷺ) și i-a spus:

„«O, Mesager al lui Allah! Îmi ești mai drag decât propriul sine, decât familia și copiii mei. Uneori, atunci când mă aflu în casa mea, îmi aduc aminte de tine și de abia aștept momentul să vin să te privesc. Atunci când mă gândesc la moartea mea și la moartea ta, îmi dau seama că vei intra cu Profeții în Paradis. Îmi este teamă că nu te voi mai vedea atunci când voi intra în Paradis.» Profetul (ﷺ) nu i-a răspuns până când următorul verset i-a fost **revelat**: «Cei care se supun lui Allah și Trimisului, aceia vor fi împreună cu cei pe care i-a binecuvântat Allah cu harul Său, ca și Profeții, adevărații evlavioși, martirii și cei pioși. Și ce buni tovarăși vor fi aceștia!»

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:69]” (Al-Hafiz ‘Abd Allah Al-Maqdisi, în cartea sa - Sifat Al-Jannah)

4. Cazul unei femei dintre ansari [\[65\]](#):

O femeie dintre ansari și-a pierdut tatăl, fratele și soțul în ziua bătăliei de la Uhud. Totuși, [aceasta a întrebat](#):

„«Cum este Mesagerul lui Allah?» I-a spus: «El este bine.» Ea a spus: «Arătați-mi unde este, ca să îl pot vedea.» Atunci când l-a văzut, ea a spus: «Atunci când ești în siguranță, fiecare calamitate este neimportantă.»” (Al-Baihaqi, Ibn Hisham și At-Tabari)

Urmașii companionilor și dragostea lor față de el (ﷺ)

1. Imam At-Tajibi (Allah să aibă milă de el!):

Abu Ibrāhīm At-Tajibi (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Atunci când un musulman îl menționează pe Profet (ﷺ) sau aude pe cineva care îl menționează, acesta ar trebui să se supună și să arate respect. El ar trebui să se liniștească și să simtă venerația ca și cum s-ar afla în fața lui. Ar trebui să se comporte în maniera în care am fost învățați de către Allah.”

2. Imam Ibn Mahdi (Allah să aibă milă de el!):

Ori de câte ori ‘Abd Al-Rahman ibn Mahdi (Allah să aibă milă de el!) citea unul dintre hadith-urile Profetului(ﷺ), el le cerea oamenilor care erau cu el să își coboare vocile, citând versetul care spune:

„(...) Nu ridicați glasurile voastre peste glasul Profetului (când vorbește el) (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 49:2]

El a spus că o persoană trebuie să asculte un hadith ca și cum l-ar auzi pe Profetul însuși (ﷺ) vorbindu-le.

3. Imam Mālik (Allah să aibă milă de el!):

Imamul Mālik (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Iubesc să onorez hadith-urile Mesagerului lui Allah (ﷺ) și le citez doar atunci când mă aflu în stare de puritate. Urăsc să îl citez când mă aflu pe drumuri, în timp ce stau în picioare sau când mă grăbesc. Îmi place, de asemenea, să înțeleg un hadith bine.”

Semne ale bunei-cuviințe și ale dragostei

- Urmarea exemplului său, ascultarea poruncilor sale și imitarea acțiunilor sale, atât în activitățile voluntare, cât și în cele obligatorii.

- Pomenirea și menționarea lui frecventă, precum și dorința arzătoare de a-l întâlni.
- Glorificarea și lăudarea lui atunci când este menționat și arătarea supunerii și a smereniei la auzirea numelui său.
- A simți iubire față de membrii familiei sale și față de companionii pe care i-a iubit și dușmănie față de oamenii pe care i-a privit ca fiind dușmani.
- A iubi Nobilul Coran, a-l folosi drept ghid și a urma comportamentul pe care acesta îl recomandă.

- A simți milă față de cei care l-au urmat, a fi sincer cu ei, a fi în folosul lor și a înlătura orice le poate provoca vreun rău.

A trimite pacea și binecuvântarea lui Allah asupra lui

1. Semnificația

Înțelesul literal al termenilor As-Salātu ‘ala-ﷺ-Rasūl Allah este acela de „ruga fie asupra Mesagerului lui Allah”.

Atunci când aceștia îi sunt atribuiți lui Allah Preaînaltul, ei înseamnă Mila lui Allah, mulțumirea și lauda Mesagerului fie înaintea îngerilor.

Atunci când se aplică îngerilor (**Pacea fie asupra lor!**), înseamnă a se ruga și a cere milă pentru el.

Atunci când se aplică musulmanului în general, înseamnă a-l lăuda, precum și a se ruga și a cere milă pentru el.

2. Forma

Folosim cea mai bună formă la terminarea rugăciunii:

„O, Allah, trimite Slava Ta asupra lui Mohammed și asupra familiei lui Mohammed, așa cum ai trimis slava Ta asupra lui Avraam și asupra familiei lui Avraam. Cu adevărat, Tu ești plin de Slavă și Măreție!”

Există multe altele, însă, **cea mai scurtă formă acceptabilă este:**

„O, Allah, trimite pacea și binecuvântarea Ta asupra lui Mohammed!”

3. Timpul potrivit

Vinerea și în noaptea de dinainte, dimineața și seara, la intrarea și la ieșirea din moschee, la vizitarea mormântului Profetului, la răspunderea la adhan, în suplicații și la sfârșitul lor, în timpul mersului dintre dealurile Safā și Marwah, atunci când îi este menționat numele, atunci când o persoană se întoarce cu fața la Piatra Neagră la Al-Ka‘bah, atunci când o

persoană se trezește, când completează citirea întregului Coran, în timpul greutăților și a anxietății, în timpul cererii de milă lui Allah, în timpul învățării oamenilor, atunci când un bărbat cere în căsătorie o femeie, și oricând este invocat Numele lui Allah.

4. Răsplata pentru ruga pentru Profet (ﷺ)

A. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Celui care va trimite salāh asupra mea o dată, Allah va trimite salāh asupra lui înzecit, îi va șterge zece păcate și îi va ridica statutul cu zece nivele.” (An-Nasa’i) <http://sunnah.com/nasai/13/119>

B. Ibn Mas'ud (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Cei care vor fi cel mai aproape de mine în Ziua Judecării vor fi cei care se roagă cel mai des lui Allah pentru mine.” (At-Tirmidhi) <http://sunnah.com/riyadussalihin/15/2>

C. Ubai ibn Ka'b (Allah să fie mulțumit de el!) i-a spus odată Profetului (ﷺ):

„(...) «O, Mesager al lui Allah, eu Îl invoc adesea pe Allah pentru a îmi ridica rangul. Cât anume din suplicațiile mele ar trebui să îți dedic?»»

El (ﷺ) i-a răspuns: «Poți să dedici cât de mult dorești.» Când am sugerat un sfert (din timp), el (ﷺ) mi-a spus: «Fă așa cum dorești, dar ar fi mai bine pentru tine dacă ai crește (timpul dedicat).» Am sugerat jumătate (din timp), dar el (ﷺ) mi-a spus: «Fă așa cum dorești, dar ar fi mai bine pentru tine dacă ai crește (timpul dedicat).» Am sugerat două treimi, însă el (ﷺ) mi-a spus: «Fă așa cum dorești, dar ar fi mai bine pentru tine dacă ai crește (timpul dedicat).» I-am spus: «Ar trebui să îmi dedic toate suplicațiile invocării lui Allah pentru a îți ridica rangul?» El (ﷺ) mi-a răspuns: «Atunci ai fi eliberat de toate grijile și toate

păcatele tale vor fi iertate.»” (At-Tirmidhi)

A încasa un glonț pentru el (ﷺ)

de Ibrāhīm Babelli

„De ce reacționează musulmanii în mod exagerat atunci când Profetul lor (ﷺ) este insultat sau umilit?”

Această întrebare este adresată în cercurile nemusulmane ori de câte ori musulmanii reacționează cu mânie la orice portretizare negativă a Profetului (ﷺ). Mulți dintre cei care au trăit sau au studiat în țări musulmane ne-am întâlnit cu această întrebare.

În articolul său, **Ibrāhīm Babelli** **susține că:** „Nicio ofensă nu este lipsită de importanță în ochii musulmanilor atunci când este direcționată împotriva Profetului Mohammed.” Pentru a proteja sanctitatea Profetului (ﷺ), Babelli susține că orice musulman „ar încasa un glonț pentru el” de bună voie.

A încasa un glonț pentru el

În anul 1993, pe când locuiam împreună cu John în timpul școlii, el mi-a sugerat să văd un nou film - „Dave”, cu Kevin Kline și Sigourney Weaver. Acțiunea filmului se derula în jurul unui proprietar binevoitor al unei agenții de angajare care, în mod

straniu, semăna cu președintele SUA. Acesta a fost forțat să îi ia locul președintelui adevărat într-o încercare din partea Casei Albe de a evita un posibil scandal explosiv.

Filmul mi s-a părut ușor amuzant, dar era o scenă, de fapt două, pe care nu le voi uita niciodată. Dave, impostorul din film, avea următoarea conversație cu Duane, **agentul secret**:

Dave: Știi, întotdeauna m-am întrebat despre voi, despre cum sunteți antrenați să încasați un glonț pentru președinte.

Duane: Așa, și?

Dave: Este adevărat? Chiar te-ai lăsa omorât pentru a-i salva viața?

Duane: Cu siguranță.

Dave: Atunci aceasta înseamnă că te-ai lăsa omorât și pentru mine.

Duane nu a răspuns imediat la întrebare, dar era evident că realiza importanța ei. Către sfârșitul filmului, atunci când Duane a descoperit caracterul adevărat al lui Dave, i-a **răspuns în sfârșit la întrebare:** „Aș încasa un glonț pentru tine.”

Atunci, m-am întrebat pentru cine aș încasa eu un glonț. Câțiva ani mai târziu, **beam cafea în biroul colegului și bunului meu prieten Rumaih și**

discutam amândoi despre aceeași chestiune: pentru cine am încasa un glonț? Amândoi am fost de acord că această persoană ar trebui să fie o persoană dragă, a cărei viață o considerăm mai importantă decât ale noastre și cineva pentru care am sacrifica orice, inclusiv viețile noastre. Tații noștri erau un exemplu de persoane pentru care am încasa un glonț. Dar eu nu aș primi un glonț pentru tatăl lui Rumaih și nici el nu ar încasa un glonț pentru tatăl meu.

Atunci când mai mulți colegi de-ai mei nemusulmani nu au înțeles de ce musulmanii se mâniază atunci când Profetul (ﷺ) este ridiculizat, insultat sau umilit și de ce ar fi dispuși chiar să-și

sacrifice propriile vieți, mi-am adus aminte imediat ce i-a spus Duane lui Dave la sfârșitul filmului: „Aș încasa un glonț pentru tine.”

„Musulmanii ar încasa gloanțe pentru Profet (ﷺ).” Acesta a fost răspunsul meu.

‘Omar ibn Al-Khattāb (Allah să fie mulțumit de el!) i-a spus Profetului (ﷺ) odată:

„(...) «O, Mesager al lui Allah, îmi ești mai drag decât oricine, cu excepția propriului sine.» Profetul (ﷺ) i-a spus: «Nu, (jur) pe Cel în Mâinile Căruia se află sufletul meu, (nu vei crede cu adevărat) până când nu îți voi fi mai

drag decât propriul sine.» Atunci ‘Omar i-a spus: «(Jur) pe Allah, acum te iubesc mai mult decât pe mine.» Profetul (ﷺ) a spus: «Acum, ‘Omar (acum ești un credincios).»” (Al-Bukhari)

Nu pot fi sigur ce anume a gândit ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) înainte de a da răspunsul final, dar sunt absolut sigur că și-a pus următoarea întrebare: „M-aș sacrifica pentru a-l salva pe Profet (ﷺ)?” Și, cu tot sinele, mintea și sufletul, a răspuns empatic: „Da.”

Companionii Profetului (ﷺ) l-au considerat atât de drag încât ar fi suferit cele mai oribile morți, doar ca

Profetul (ﷺ) să nu simtă nici cea mai mică durere. Atunci când Khubayb (Allah să fie mulțumit de el!), un companion de-ai Profetului (ﷺ), a fost capturat și era pe punctul de a fi executat, executorii săi l-au întrebat: „Ai vrea ca Mohammed să fie în locul tău acum?” El (Allah să fie mulțumit de el!) a răspuns: „Aș suferi fiind măcelărit până la moarte pentru a-l scuti pe Profet (ﷺ) de înțepătura unui ghimpe în casa lui.” Khubayb (Allah să fie mulțumit de el!) a fost într-adevăr măcelărit până la moarte, dar nu a șovăit în dragostea lui față de Profet (ﷺ).

Musulmanii pot avea păreri diferite cu privire la multe lucruri, dar sunt cu

toții de acord asupra unei chestiuni și anume dragostea lor absolută și neșovăitoare față de Profet (ﷺ).

Musulmanii nu pot încasa astăzi un glonț pentru Profet (ﷺ), deoarece niciun glonț nu îl poate lovi fizic în mormântul lui, dar ar încasa un glonț pentru el (ﷺ) oricând pentru a-i proteja sanctitatea de orice i-ar putea-o distruge.

Este aceasta o reacție extremă la o ofensă lipsită de importanță? Până la urmă, stereotipurile ofensatoare și derogatoare sunt comune în aceste zile. Dar nimeni nu reacționează în modul în care o fac musulmanii atunci când Profetul lor (ﷺ) este prezentat în mod ofensiv în mass-media. Motivul este că

nicio ofensă nu este mică în ochii musulmanilor atunci când aceasta este direcționată împotriva Profetului Mohammed (ﷺ). Musulmanii ar încasa de bună voie un glonț pentru a proteja sanctitatea Profetului (ﷺ), deoarece sanctitatea lui este mult mai valoroasă pentru ei decât este viața președintelui SUA pentru agenții săi secreți.

Eu aș încasa un glonț pentru el (ﷺ).

Dincolo de boicot

de Hayat Al-Yaqut

Da. Fără îndoială, musulmanii ar încasa gloanțe pentru Profet (ﷺ), însă acest lucru nu va îi împiedica pe cei care le trag să continue să o facă.

În continuare, se află o propunere despre cum să te porți în cazul unei controversă cu caricaturi. În articolul ei, Hayat Al-Yaqut sugerează că s-ar putea ca vina să fie a noastră în afirmația:

„Islamul este un mesaj măreț, dar cazul lui se află în mâinile unor avocați răi, cu alte cuvinte, ale noastre.” Ea continuă să spună: „Trebuie să acționăm cu inteligență, ajunge cu sensibilitatea!”

Suntem complet de acord.

Dincolo de boicot

Efectul de domino se răspândește, începând cu Danemarca, trecând prin

Norvegia, oprindu-se scurt în Franța și ajungând și în alte țări care se așteaptă să fie infectate cu virusul „caricaturilor”.

Nu pot să spun că nu îmi place faptul că fiecare musulman participă în mod entuziast la campaniile de boicotare și nici nu pot să spun că nu mi-e teamă de faptul că sentimentul de victorie și încrederea în sine ne va cuprinde și ne va face să credem că am făcut ceea ce trebuia să facem. Motivul pentru care boicotăm țările în care mass-media a tipărit sau a retipărit caricaturile ofensive nu este acela de a le slăbi economia. Nu, nu este vorba despre răzbunare. Din cauza lipsei de resurse mass-media disponibile pentru

musulmani, boicotarea a devenit modalitatea noastră de a atrage atenția oamenilor din acele țări pentru a le transmite un mesaj: ceea ce ați făcut a fost greșit; protestăm, fiindcă am fost răniți. Nu facem aceasta pentru a ne bucura de scăderea vânzărilor, să spunem a lactatelor daneze, și dacă am crede că acesta este motivul pentru care protestăm, atunci ne-am amăgi singuri.

Campaniile de boicotare ar putea împiedica alte publicații din a retipări caricaturile și ar putea face chiar ca publicațiile care le-au tipărit deja să își ceară iertare. Totuși, aceasta ar fi o scuză neconvingătoare; o scuză pentru a ne reduce mânia și consecințele ei, o

scuză care își are originea în intimidare și nu în respect și înțelegere. Aceasta nu este misiunea noastră ca musulmani. Misiunea noastră este aceea de a-i lămuri, nu de a-i agasa.

Boicotul ar trebui să fie doar începutul campaniei de informare și de lămurire a oamenilor cu privire la Mohammed (ﷺ). Ceea ce s-a întâmplat a fost doar o consecință a lipsei de cunoaștere. De ce i-am învinovăți pentru defăimarea unei persoane pe care nu o cunosc? Știința este un drept uman legitim, așadar, de ce am renunțat la rolul nostru de a le spune altora despre acest om minunat?

Calmantele nu vor rezolva acest lucru; este necesară o terapie cognitivă pe termen lung. Singura „copie” a islamului care le este cunoscută occidentalilor este una piratată, ilegală, răspândită fie de presupuși teroriști, fie de afemeiați bogați și de alții asemenea. Din nou, cum îi putem învinovăți pentru defăimarea celui pe care ei îl consideră a fi Profetul terorismului? Mă tem că suntem nedrepti cu occidentalii în această privință. Islamul este un mesaj mareț, însă cazul lui se află în mâinile unor avocați răi, adică ale noastre. Adânc în inima mea, cred că noi am putea fi trași la răspundere în Ziua Judecății pentru ceea ce s-a întâmplat și nu

caricaturiștii danezi! Ei au făcut ceea ce au făcut fiindcă nu îl cunoșteau pe Profetul nostru (ﷺ), iar noi – din cauza pasivității și a iraționalității noastre - suntem motivul pentru care oamenii din lumea întreagă nu îl cunosc pe Profet (ﷺ).

Vestea bună este aceea că, deși ne-am împiedicat și am căzut, am căzut în picioare și ar trebui să profităm de această șansă sau o vom pierde. Ceea ce vreau să spun este că persoana aflată în centrul acestei controversă, Profetul (ﷺ), a fost o persoană cu maniere impecabile, chiar și cei mai mari dușmani ai lui recunoscându-i măreția. Așadar, prezentarea Profetului (ﷺ) altora este cea mai bună modalitate de

a prezenta mesajul adevărat al islamului. Dacă aceste caricaturi ar fi fost despre greșelile noastre cu care defăimăm islamul, îndrăznesc să spun că ne-am fi retras în mod tăcut în bârlogul nostru.

Ar trebui trasat un plan pentru a-l prezenta lumii pe Profet (ﷺ). Să nu ne lăsăm înșelați de ideea naivă că un boicot îi va forța să caute și să cerceteze pentru a descoperi cine a fost acest om măreț. Lipsa materialelor despre islam este preocupantă și, dacă lăsăm această cercetare în mâinile lor, consecințele vor fi nefaste. Planul nostru ar trebui să includă diverse mijloace de comunicare raționale, imparțiale și profesionale. Ar trebui să

vorbim în limbajul occidentalilor atunci când ne adresăm lor. Trebuie să acționăm cu inteligență, ajunge cu sensibilitatea!

Atunci când Profetul (ﷺ) a urcat aproape 40 de km pe jos până la Tā'if (o localitate montană aflată la est de Mecca) pentru a le prezenta oamenilor mesajul islamului, aceștia au refuzat să asculte și au aruncat cu pietre în el (ﷺ) pentru a-l alunga. Atunci când a părăsit Tā'if dezamăgit, era atât de rănit de la mers și de la tratamentul dur, încât picioarele lui sângerau. Atunci când îngerul Gabriel (Pacea fie asupra sa!) a coborât acompaniat de îngerul munților, Gabriel (Pacea fie asupra lor!) i-a spus Profetului (ﷺ) că Allah

Preaînaltul i-a dat opțiunea pedepsirii oamenilor din Tā'if prin strivirea lor între munții dimprejurul orașului lor. Profetul (ﷺ) a refuzat oferta, sperând ca unii dintre urmașii lor Îl vor adora pe Allah Preaînaltul într-o zi.

Îngerul (Pacea fie asupra sa!) i-a adus Profetului (ﷺ) puterea de a se răzbuna, dar el (ﷺ) a ales compasiunea și nu răzbunarea. Aceasta este o lecție de compasiune pe care ar trebui să o învățăm cu toții. Cei din Tā'if, care aruncau cu pietre, erau mult mai răi decât autorii caricaturilor defăimătoare și, deși au refuzat să îl asculte pe Profet (ﷺ), urmașii lor sunt astăzi musulmani. Occidentalii nu au avut pe nimeni care să le transmită mesajul

îndurător al islamului, iar, la nevoie, trebuie să fiți răbdători atunci când ei aleg să arunce cu pietre, sperând că urmașii lor ar putea să asculte mesajul.

Hai deți să îl imităm pe Profet (ﷺ)!

A-l iubi înseamnă a-l urma

de Ekram Haque

„Nimeni nu ar trebui să îi insulte pe Profetii Mohammed, Isus sau Moise (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor!) sub pretextul libertății de exprimare.”, spune Ekram Haque. Cu toate acestea, **el continuă spunând că:** „Putem transforma aceste caricaturi negative în ceva pozitiv prin învățarea oamenilor despre Profet (ﷺ), prin

urmarea lui și prin predicarea învățăturilor sale.”

Conform lui Haque, pentru a corecta stereotipurile și prezentarea negativă a Profetului (ﷺ), musulmanii trebuie să „... spună lumii ce înseamnă Profetul (ﷺ) pentru noi și cum a fost viața lui.”

Însă, un orator are nevoie de un public. Dacă nu îl ascultă nimeni, atunci nu contează ce anume spune. **Haque spune despre importanța acestui fapt:**

„În ceea ce privește Occidentul, există o nevoie stringentă de reexaminare a libertății de exprimare. Dacă nu se impun anumite limite, exercitarea

acestei libertăți ar putea fi letală, după cum am văzut.”

Delimitarea libertății de exprimare necesită ascultare, comunicare și învățare.

Considerăm că publicul este dornic să asculte.

A-l iubi înseamnă a-l urma

Musulmanii din întreaga lume sunt profund răniți de caricaturile recente la adresa iubitului nostru Profet (ﷺ) existente în publicațiile daneze și altele.

Din când în când, mass-media occidentală îi provoacă pe musulmani

prin insultarea Profetului (ﷺ).

Provocarea are adeseori succes, având ca rezultat răbufnirea violentă a musulmanilor.

Cel mai recent incident a început cu caricatura daneză dintr-un ziar care îl înfățișa pe Profetul Mohammed (ﷺ) ca pe un terorist. Pentru a pune sare pe rană, ziarele norvegiene, franceze, germane și olandeze, precum și altele au retipărit caricaturile defăimătoare pentru a apăra – susțin ei - libertatea de exprimare. Adevărata problemă nu este libertatea de exprimare, deoarece aceasta nu este și nu a fost niciodată menită să fie absolută. În Occident există legi care interzic anumite feluri de exprimări, inclusiv cele care incită

la antisemitism, rasism și violență. Mai mult decât atât, unele țări au legi împotriva blasfemiei și a defăimării. Pentru musulmani, interzicerea blasfemiei împotriva lui Allah și a Profetului Mohammed (ﷺ) are prioritate.

Retipărirea caricaturilor ofensatoare de către ziarele europene pentru a arăta solidaritate cu omologul lor danez pare asemănătoare cu complotul liderilor Quraiș de a-l omorî pe Profetul Mohammed (ﷺ). Plănuitorii și-au dat seama că, prin includerea reprezentanților din triburile principale ale Meccăi în complotul lor, ar face imposibil ca tribul Profetului (ﷺ), Banu Hashim să se poată răzbuna. Însă Allah

Preaînaltul a dorit ca Profetul (ﷺ) să emigreze la Medina nevătămat, în timp ce plănuitorii îi asediau casa.

Adeseori, Occidentul subestimează respectul musulmanilor față de Profetul lor iubit (ﷺ) și este speriat de reacția islamică violentă față de o insultă la adresa lui. Puțini occidentali știu că, pentru musulmani, a-l iubi pe Profet (ﷺ) mai mult decât pe ei înșiși este o chestiune de credință și nu o alegere. Mai mult decât atât, prezentarea Profetului Mohammed (ﷺ) drept un terorist este o denaturare a istoriei.

El (ﷺ) era considerat Al-Amin (**Cel demn de încredere**) de către poporul

său chiar și înainte de a primi Profeția. Odată, rugat de unii dintre cei care îl urmau să invoce mânia asupra inamicilor lui Allah, el (ﷺ) a refuzat, spunând că a fost trimis ca o îndurare pentru întreaga omenire. Intelectualii occidentali obiectivi au recunoscut caracterul superior al Profetului Mohammed (ﷺ). În cartea sa „Cei 100 - topul celor mai influente persoane din istorie”, Michael H. Hart l-a plasat pe Profetul Mohammed (ﷺ) pe locul întâi, **pentru că:**

„El a fost singurul om din istorie care a excelat atât pe plan religios, cât și laic.”

Alphonse de Lamartine, un scriitor celebru din Franța secolului al XIX-lea, a spus despre Profetul Mohammed (ﷺ):

„Luând în considerare toate standardele prin care poate fi măsurată măreția omului, **am putea întreba:** există vreun om mai măreț decât el?”

Din păcate, unii musulmani au uitat că a-l iubi pe Profet (ﷺ) înseamnă a-l urma. Incendierea ambasadelor daneze, așa cum au făcut musulmanii din Damasc și Beirut, pentru a răzbuna insulta la adresa Profetului Mohammed (ﷺ), este complet în defavoarea sa. Reacția noastră violentă nu face decât să îi avantajeze pe cei care doresc să

consolideze stereotipurile negative cu privire la musulmani.

Au uitat musulmanii faptul că Profetul Mohammed (ﷺ) i-a iertat pe oamenii din Tā'if care i-au respins mesajul de chemare la monoteism și au aruncat cu pietre în el, făcându-l să sângereze? Tradiția islamică spune că, atunci când îngerul Gabriel (Pacea fie asupra sa!) i-a cerut permisiunea de a-i pedepsi pe răufăcători, Profetul (ﷺ) s-a împotrivit și s-a rugat ca, într-o zi, o parte dintre locuitorii din Tā'if să își abandoneze idolii și să Îl adore doar pe Allah, fapt care s-a și petrecut după câțiva ani.

Servitorul Profetului Mohammed, Anas (Allah să fie mulțumit de el!), i-a

observat înclinația iertătoare și a relatat:

„L-am servit pe Profet (ﷺ) timp de zece ani și el (ﷺ) nu mi-a spus vreodată «Of! (un semn al nerăbdării)» și nu m-a certat niciodată întrebându-mă: «De ce ai făcut astfel sau de ce nu ai făcut astfel?»” (Al-Bukhari)

Dușmanii Profetului Mohammed (ﷺ) i-au urât mesajul și l-au atacat cu insulte malițioase, la care el (ﷺ) a răspuns cu răbdare. Ani mai târziu, când s-a întors victorios în Mecca, orașul în care s-a născut și din care a fost forțat să plece, i-a întrebat pe cetățenii speriați:

„«Ce credeți că ar trebui să fac cu voi?» Aceștia au răspuns: «Ce este mai bine. Ești un frate generos și fiul unui frate generos.»» (Al-Baihaqi)

Profetul (ﷺ) a răspuns cu o amnistie generală.

Apărarea Profetului Mohammed (ﷺ) necesită acordarea libertății și practicarea compasiunii și a iertării, așa cum a făcut și el (ﷺ). Mohammed (ﷺ) a suportat insultele cu răbdare și și-a devotat timpul răspândirii mesajului lui Allah Preaînaltul. De fapt, el (ﷺ) nu s-a răzbunat niciodată pe cineva pentru o ofensă personală.

Considerați că ne arătăm respectul prin represalii violente?

Musulmanii ar trebui să transforme acest incident dureros în ceva pozitiv, spunând lumii ce înseamnă Profetul (ﷺ) pentru noi și cum a fost viața lui. În ceea ce privește Occidentul, există o nevoie stringentă de reexaminare a libertății de exprimare. Dacă nu se impun anumite limite, exercitarea acestei libertăți ar putea fi letală, după cum am văzut.

Ne putem întreba: sunt provocarea violenței, cauzarea morții și crearea unui conflict între civilizații pentru libertatea de exprimare a unui singur caricaturist, mijloace morale de

apărare? Occidentul are deja legi pentru protejarea libertății religioase, pe care musulmanii și cei aparținând altor credințe le admiră. Acum este necesară protejarea acestei libertăți pentru a nu fi călcată în picioare de o libertate de exprimare necontrolată. Nimeni nu ar trebui să îi insulte pe Profeții Mohammed, Isus sau Moise (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor!) sub pretextul libertății de exprimare. Putem transforma aceste caricaturi negative în ceva pozitiv prin învățarea oamenilor despre Profet (ﷺ), prin urmarea lui și prin predicarea învățăturilor sale. Allah Preaînaltul îl descrie pe Profet (ﷺ) astfel:

„Și, cu adevărat, tu (o, Mohammed) ai un înalt caracter moral!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 68:4]

Într-un alt verset, El, Preaînaltul, spune:

„Ați avut voi în Trimisul lui Allah o pildă frumoasă, pentru cel care nădăjduiește în Allah și în Ziua de Apoi și Îl pomenește pe Allah mereu.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:21]

Prin Hotărâre Divină, statutul lui Mohammed (ﷺ) a fost înălțat pentru totdeauna:

„Și nu am crescut Noi reputația ta (și ai căpătat un statut înalt și numele tău

este menționat la fiecare chemare la rugăciune, în rugăciuni, precum și la predica din ziua de vineri)?”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 94:4]

Musulmanilor li s-a poruncit să nu își ridice vocea peste cea a lui Mohamed (ﷺ) ca o formă de respect față de el (ﷺ):

„O, voi cei care credeți! Nu ridicați glasurile voastre peste glasul Profetului (când vorbește el) și nu strigați când vorbiți cu el, așa cum strigați voi unii la alții (ci vorbiți cu glas coborât, aproape în șoaptă), pentru ca faptele voastre să nu fie în deșert, fără ca voi să băgați de seamă! ~ Aceia care coboară glasurile lor înaintea

Trimisului lui Allah sunt aceia ale
cărora inimi le-a încercat (le-a ales și le-
a curățat) Allah pentru evlavie; ei vor
avea parte de iertare și de răsplată
mare.” [Traducerea sensurilor
Nobilului Coran, 49:2-3]

În timp ce alți Profeti (Pacea fie asupra
lor!) au fost trimiși doar pentru
popoarele lor, Mohammed (ﷺ) a fost
ales drept Mesager al întregii omeniri,
fapt pentru care i s-a cerut să afirme:

„Spune (o, Mohammed): «O, oameni!
Eu sunt pentru voi toți Trimisul lui
Allah, Căruia îi aparține împărăția
Cerurilor și a Pământului (...)»”
[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 7:158]

În Ziua Judecării, el (ﷺ) va fi singurul Mesager care va mijloci în fața lui Allah Preaînaltul, cerând iertare pentru răufăcători. Oricât de defăimătoare ar fi caricaturile, credem că în spatele tuturor evenimentelor se află Predestinarea și Înțelepciunea lui Allah Preaînaltul, pe care oamenii le pot înțelege doar privind în urmă. Până la urmă, acest incident extrem de dureros poate fi considerat ca aducător de beneficii pentru imaginea Profetului (ﷺ). **Un argument în acest sens este versetul:**

„Noi ți-am dat ție o biruință învederată.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 48:1]

Atunci când a fost revelat acest verset, nici măcar musulmanii exemplari nu au înțeles cum ar putea împiedicarea Hajj-ului de către dușmani să fie o victorie. Profetul Mohammed (ﷺ) abia semnase un tratat cu nemusulmanii din Mecca, tratat care, aparent, le impunea musulmanilor restricții nedrepte.

Profetul (ﷺ) a jurat pe Allah că, indiferent de cât de restrictiv părea tratatul, acesta reprezenta o victorie clară pentru musulmani. În câțiva ani, victoria a devenit foarte clară atunci când musulmanii au intrat în Mecca, nu doar ca pelerini, ci și ca învingători.

Dragostea noastră pentru Profetul Mohammed (ﷺ) nu poate fi exprimată

decât prin urmarea lui. Dacă îl vom urma cu adevărat, vom observa că Allah Preaînaltul va transforma acest incident dureros într-o șansă măreață pentru cauza islamică.

Postfată

Această carte a fost scrisă cu intenția de a ne ajuta să înțelegem că noi, ca musulmani, ar trebui să avem un singur mod de a reacționa în fața actelor provocatoare desfășurate împotriva noastră și a religiei noastre, iar acesta este reprezentat de urmarea învățăturilor Profetului Mohammed (ﷺ) și de străduința de a-i imita caracterul și comportamentul.

În 30 septembrie 2005, ziarul danez Jyllands-Posten a publicat caricaturi prezentându-l pe Profetul Islamului (ﷺ) drept un terorist și un afemeiat.

Organizațiile islamice daneze au organizat proteste drept răspuns, iar, după ce protestele lor au fost ignorate, acestea s-au răspândit în jurul lumii, în rândul indivizilor și a organizațiilor, chiar și anumite guverne protestând împotriva tipăririi caricaturilor.

Cu miile, musulmanii cu căutat modalități de a răspunde. Unii i-au scris ziarului, iar alții Guvernului danez, pentru a protesta și pentru a pretinde scuze. Alții au organizat demonstrații, care, din păcate, au ajuns să fie violente în unele țări. Însă, pe

măsură ce controversa creștea, caricaturile erau retipărite în mai mult de 50 de țări, iar subiectul a fost prezentat drept o luptă dintre libertatea de exprimare și intoleranța religioasă.

Pentru unii musulmani, publicarea caricaturilor ofensatoare a fost o trezire la realitate. Aceștia au început să realizeze că acele caricaturi ar putea afecta modul în care Profetul Islamului (ﷺ) era perceput în Occident și că este datoria musulmanilor din întreaga lume să corecteze concepțiile greșite.

Tocmai de aceea, această carte, cu Voia lui Allah, apare într-un moment crucial. Mesajul său central este acela că noi toți trebuie să ne cunoaștem

Profetul (ﷺ) și să îl iubim pe deplin și necondiționat, pentru că doar astfel vom putea să corectăm concepțiile greșite și stereotipurile negative cu privire la Profetul islamului (ﷺ).

Cunoaște-l pe Profetul tău (ﷺ) –
Iubește-l pe Profetul tău (ﷺ)!

[\[1\]](#) Acest termen din limba arabă (ﷻ) înseamnă „Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!” și este folosit de fiecare dată când este menționat numele Profetului Mohammed (ﷺ) – n. tr.

[2] Un cuvânt arab care face referire la pângărirea lunilor considerate sacre, în timpul cărora nu era permis războiul.

[3] Fudhul este pluralul cuvântului Fadhl, care era primul nume al tuturor celor 5 lideri care făceau parte din această alianță nobilă.

[4] Structura cubică aflată în centru moscheii sfinte din Mecca.

[5] Transliterarea din limba arabă a cuvintelor „Piatra Neagră”.

[6] Medina înseamnă oraș, dar, cu articolul definit în față - „Al-Madinah”, cuvântul este sinonim cu „Orașul Profetului”.

[7] Hijri este adjectivul de la Hijrah, care înseamnă „emigrare”. Face referire la începutul calendarului islamic.

[8] Direcția de rugăciune pentru musulmani.

[9] Marea moschee din Ierusalim.

[10] Post.

[11] Prima mare bătălie dintre musulmani și persecutorii lor din Mecca.

[12] Caritatea anuală obligatorie.

[13] A doua mare bătălie dintre musulmani și persecutorii lor din Mecca.

[14] A treia mare bătălie dintre musulmani și persecutorii lor din Mecca.

[15] O locație aproape de Mecca unde a fost semnat un tratat între Profet (ﷺ) și păgânii din Mecca.

[16] Alianță sau pact.

[17] Astăzi, un munte din orașul Mecca, însă, la momentul primirii Revelației, se afla în afara orașului.

[18] Yathrib este numele vechiul al Medinei de astăzi.

[19] Experții în ahadith au identificat patru Predici pe care Profetul (ﷺ) le-a

ținut în timpul Hajj-ului, dintre care prima vorbea mai mult despre modul în care trebuie efectuat Hajj, în timp ce ultimele 3 au alcătuit setul final de instrucțiuni generale.

[20] În limba arabă, Shari‘ah.

[21] Companioni ai Profetului (ﷺ).

[22] Lunile calendarului islamic sunt: Muharram, Safar, Rabī‘ al-Awwal, Rabī‘ ath-Thānī/Rabī‘ al-Ākhir, Jumādāh al-Ūlā, Jumādāh ath-Thāniya /Jumādāh al-Ākhira, Rajab, Sha‘bān, Ramaḍān, Shawwāl, Dhū al-Qa‘dah, Dhū al-Ḥijjah.

[23] Un sinonim pentru Mecca.

[24] Starea preislamică de ignoranță și păgânism în Arabia.

[25] Unchiul și bunicul patern ai Profetului (ﷺ).

[26] Banu Larith și Hudhail sunt triburi din Arabia.

[27] Legea Divină și Codul de Conduită.

[28] Tradiția, acțiunile, învățăturile și viața Profetului (ﷺ).

[29] Inviolabilitate.

[30] O expresie derivată de la cuvântul Thimah, care a ajuns să însemne un nemusulman care trăiește în țările musulmane.

[31] Un acord de siguranță.

[32] Allah este Prea Măreț.

[33] Amān, hudnah și thimmah înseamnă siguranță, acord de pace și protecție.

[34] Cu toții au fost învățați foarte respectați.

[35] Mărturisirea că nu există altă divinitate ce merită să fie adorată în afară de Allah în limba arabă.

[36] Monoteism.

[37] Mărturisirea de credință.

[38] Rugăciunea efectuată acasă.

[39] Rugăciunea efectuată atunci când o persoană se teme pentru viața lui, în special pe timp de război.

[40] O piatră nobilă ce împodobește unul dintre colțurile Ka'bei.

[41] Nasiha este de obicei tradus ca sfat bun și un comportament sincer.

[42] Un oraș în Nord-Vestul Arabiei Saudite de astăzi.

[43] Textul suplicației din ultima poziție șezândă din cadrul rugăciunilor zilnice.

[44] Chemarea la rugăciune.

[45] Inovație în religie.

[46] A cere ajutor, în special în chestiunile în care doar Allah Preaînaltul poate ajuta.

[47] Atribuirea de parteneri lui Allah sau politeism.

[48] Mijlocire.

[49] Emigrarea Profetului (ﷺ) de la Mecca la Medina.

[50] Prima generație de musulmani, companionii Profetului Mohammed (ﷺ).

[51] Sărbătoarea ruperii postului după luna Ramadan și Sărbătoarea Sacrificiului la finalizarea Hajj-ului.

[52] O sclavă care a fost eliberată de stăpânul ei, Abu Lahab, la aflarea veștii despre nașterea nepotului său, Mohammed (ﷺ).

[53] O doică specializată ce l-a crescut pe Profet (ﷺ) timp de câțiva ani.

[54] Tribul Halimei.

[55] Tribul Profetului (ﷺ).

[56] În acea perioadă, musulmanilor nu le era permis să viziteze mormintele.

[57] Suplicații.

[58] Un râu din Paradis.

[59] Relatat de Jabir ibn ‘Abd Allah (Allah să fie mulțumit de el!) și consemnat de Al-Bukhari.

[60] Relatat de Anas ibn Mālik (Allah să fie mulțumit de el!) și consemnat de Al-Bukhari.

[61] Chemarea la rugăciune.

[62] Ziua principală a pelerinajului.

[63] Două dealuri aflate în prezent în Moscheea Sfântă din Mecca, între care Hagear, mama lui Ismail (Pacea fie asupra sa!), a fugit în căutare de apă pentru el atunci când acesta era doar un copil.

[64] Prima soție a Profetului (ﷺ).

[65] Titlu dat musulmanilor din Medina pentru sprijinul acordat Profetului (ﷺ) care din punct de vedere literar înseamnă „cei care sprijină”.